

Історія

УДК 271.4(477.86)-722.52(092)Чарнецький М.
DOI <https://doi.org/10.52761/3041-1777.2025.20.12>

МИКОЛАЙ ЧАРНЕЦЬКИЙ: ЖИТТЯ ПРИСВЯЧЕНЕ ВІРІ ТА НАРОДУ

Ганна ЖОЛОБ

*магістр історії, старший науковий співробітник відділу
«Музей історії Галича» Національного заповідника «Давній Галич»
вул. Ярослава Осмомисла, 3, с. Крилос, Івано-Франківський р-н,
Івано-Франківська обл., 77162, Україна*

e-mail: Zholobanna@ukr.net

ORCID: [0009-0001-5241-7401](https://orcid.org/0009-0001-5241-7401)

Тарас ЗІНЬКОВСЬКИЙ

*магістр історії, завідувач відділу
«Музей історії Галича» Національного заповідника «Давній Галич»
вул. Ярослава Осмомисла, 3, с. Крилос, Івано-Франківський р-н,
Івано-Франківська обл., 77162, Україна*

e-mail: sinkowkij@ukr.net

ORCID: [0009-0002-7252-5888](https://orcid.org/0009-0002-7252-5888)

Бібліографічний опис статті: Жолоб А., Зіньковський Т. (2025). Миколай Чарнецький: життя присвячене вірі та народу. *Добрий Пастир: науковий вісник Івано-Франківської академії Івана Золотоустого. Богослов'я. Філософія. Історія.* 20, 140–205. <https://doi.org/10.52761/3041-1777.2025.20.12>

У статті досліджено життя єпископа Миколая Чарнецького, Згромадження Найсвятішого Ізбавителя, видатного діяча Української Греко-Католицької Церкви, який залишив вагомий слід у духовному житті українського народу. Зосереджено увагу на його подвижницькому служінні, моральній стійкості в умовах переслідувань та самовідданості вірі. Особливий акцент зроблено на його ролі у відновленні та зміцненні релігійних інститутів у важкі часи для України, а також на його глибокому зв'язку з громадою, яка вбачала у ньому джерело натхнення та духовної підтримки.

Ключові слова: *єпископ Миколай Чарнецький, Українська Греко-Католицька Церква, духовність, віра, релігійне служіння, переслідування Церкви, релігійний діяч, подвижницьке життя, духовний наставник, громадська діяльність, святий мученик.*

Hanna ZHOLOB

Master of History, Senior Researcher of the Department

«Museum of the History of Halych» of the National Reserve «Ancient Halych»
Yaroslava Osmomysla St., 3, Krylos Village, Ivano-Frankivsk District,
Ivano-Frankivsk Region, 77162, Ukraine

e-mail: Zholobanna@ukr.net

ORCID: [0009-0001-5241-7401](https://orcid.org/0009-0001-5241-7401)

Taras ZINKOVSKYI

Master of History, Head of Department

«Museum of the History of Halych» of the National Reserve «Ancient Halych»
Yaroslava Osmomysla St., 3, Krylos Village, Ivano-Frankivsk District,
Ivano-Frankivsk Region, 77162, Ukraine

e-mail: sinkowkij@ukr.net

ORCID: [0009-0002-7252-5888](https://orcid.org/0009-0002-7252-5888)

MYKOLAI CHARNETSKYI: THE LIFE DEDICATED TO FAITH AND PEOPLE

The article examines the life of Bishop Mykolai Charnetsky, Congregation of the Most Holy Redeemer, a prominent figure of the Ukrainian Greek Catholic Church who left a significant mark on the spiritual life of the Ukrainian people. Attention is focused on his ascetic ministry, moral fortitude in the face of persecution, and dedication to faith. Particular emphasis is placed on his role in restoring and strengthening religious institutions in difficult times for Ukraine, as well as on his deep connection with the community, which saw him as a source of inspiration and spiritual support.

Key words: *Bishop MykolaI Charnetskyi, Ukrainian Greek Catholic Church, spirituality, faith, religious service, persecution of the Church, religious figure, ascetic life, spiritual mentor, public activity, holy martyr.*

Постановка проблеми. У сучасному суспільстві, що переживає значні соціальні та духовні трансформації, зростає потреба в глибшому осмисленні ролі видатних історичних постатей, які своєю діяльністю формували духовні і культурні основи нації. Однією з таких особистостей є священномученик Миколай Чарнецький – релігійний діяч Української Греко-Католицької Церкви, який став символом незламної віри та відданості своєму народу в найтяжчі періоди історії України.

Проблематика полягає в недостатньому вивченні та популяризації спадщини Миколая Чарнецького, що обмежує розуміння його впливу на розвиток української духовності, національної ідентичності та громадської свідомості. Особливо важливо розглянути його життєвий шлях у контексті викликів, з якими він зіткнувся, та внеску, який він зробив у відновлення релігійного життя в Україні.

Ця стаття спрямована на аналіз і висвітлення ключових аспектів віри єпископа Миколая Чарнецького, а також на визначення його значення для сучасного українського суспільства.

Мета роботи. Висвітлити життя і діяльність єпископа та священномученика Миколая Чернецького, його вклад у розвиток релігійного і національного життя українського народу, а також його роль у духовному відродженні та збереженні національної ідентичності в умовах історичних викликів.

Виклад основного матеріалу. Єпископ Миколай Чарнецький (1884–1959) – це постать, яка втілює непохитність віри в найважчі часи української історії. (*Світлина 1*). Велетені сили і великої стійкості жив у період, що охоплював кінець XIX-середину XX ст., який був часом значних політичних, соціальних та релігійних змін як в Україні, так і в Європі загалом¹. Народився Миколай Чарнецький у 1884 році на Станіславщині, яка в той час була частиною Австро-Угорської імперії. Це був період відносної релігійної свободи для греко-католиків, коли УГКЦ мала певну автономію та можливість розвиватися в умовах мультинаціональної імперії².

Батьки Миколая Чарнецького відіграли важливу роль у формуванні його духовного життя, прививши йому любов до Бога, молитви, віри. Ця глибока родинна молитва стала невід'ємною частиною щоденного життя родини Чарнецьких, що і привело Миколая до священства та єпископства³.

Великий внесок до розвитку юного хлопця долучилася священнича родина Каратницьких, де о. Йосиф став для нього духовним наставником і прикладом ревного служіння Богу. Вплив отця допоміг Миколаю усвідомити зміст духовності, що стало основою для його подальшого життя, присвяченого вірі та служінню українському народові. Завдяки йому Миколай ще більше утвердився у своєму покликанні до священства та зміцнив свою віру, яка в подальшому була непохитною і стала джерелом сили й натхнення для нього, допомагаючи долати численні випробування та служити прикладом духовної стійкості і готувався стати сподвижником унії, бути одним з її лідерів⁴.

Навчання Миколая Чарнецького у вищій гімназії Станіславова з 1896 по 1904 рр. стало важливим етапом у його формуванні як духовної особистості. (*Світлина 2*). У цей період він здобув не лише ґрунтовні знання, а й моральні та духовні цінності, які визначили його подальший шлях. Зокрема, гімназійна освіта сприяла розвитку його інтелектуальних здібностей та поглибленню віри, що стало міцною основою для його майбутнього служіння в Церкві⁵.

Того ж таки 1904 р. вступив до Станіславові семінарії і тодішній єпископ Григорій Хомишин (1876-1945), побачивши талант та потенціал юного семінариста відправив його 28 жовтня 1904 р. як студента на богословські студії

¹ Приріз Я. Редемптористи дев'яносто літ в Україні / Я. Приріз. – Львів : «Місія Христа», 2003. – С. 77.

² Ісіченко І. Історія Христової Церкви в Україні / І. Ісіченко. – Харків : «Акта», 2003. – С. 276.

³ Оприско В. Чудо життя і смерті владика Миколая Чарнецького, ЧНІ / В. Оприско. – Львів : «Добра книжка», 1999. – С. 6.

⁴ Бойко І. Владика Миколай Чарнецький: ісповідник, мученик, чудотворець / І. Бойко // Видання друге, доповнене. – Львів : «Вірую», 1998. – С. 10.

⁵ ДАІО. – Ф.292. оп. 1, спр. 126 (Журнал оцінок учнів 1-8 класів за 1-2 півріччя 1896/97 навчального року). – 469 арк.

до Риму в Українську Колегію св. Йосафата⁶, щоб поглибити духовне та інтелектуальне формування (*Світлина 3*). Навчання в апостольській столиці дозволило Чарнецькому збагатити знання, здобути два докторати з філософії й богослов'я, тим самим, утвердитись в покликанні та підготуватись до відповідального служіння у Церкві (*Світлина 4*). Завдяки турботі та вірі єпископа Хомишина, Чарнецький розвинув свої здібності й був готовий виконувати важливі місії, зокрема, у справі духовного відродження та зміцнення УГКЦ⁷.

Важливим сенсом життя для Чарнецького було покликання до священства, якому передували: праведність життя – бо ще з молодих років Миколай виявляв глибоку віру та моральну чистоту, що проявлялося в його щирій молитві, відданості Церкві та допомозі ближнім. Наступним було: добрий намір – його бажання служити Богові й людям було щирим і непохитним. Він прагнув жити згідно з Божою волею та присвятити своє життя духовному служінню. І третім показником було: знання і здібності – Миколай Чарнецький вирізнявся своїм інтелектуальним потенціалом і здатністю до глибокого богословського мислення. Його освітній шлях і здобуття знань у Римі свідчили про високу академічну підготовку, необхідну для священства. Ці якості стали основою його покликання до священничого життя і допомогли йому стати видатним духовним лідером та педагогом⁸.

Миколай Чарнецький з великою радістю чекав та глибокою вдячністю прийняв високу гідність священства 2 жовтня 1909 р. з рук Преосвященного Кир Григорія Хомишина⁹. (*Світлина 5*). Для нього це було не лише великою честю, але й важливим покликанням, яке він сприймав як відповідальність перед Богом і людьми. Його духовна радість була виразом глибокої віри та бажання присвятити своє життя служінню Церкві й вірним¹⁰.

Після завершення богословських студій в Римі в 1910 р., Миколай повертається до Станіслава, де отримує важливе призначення. Його глибокі знання і підготовка стають основою для служіння як духівника духовної семінарії так і професора філософії, апологетики, фундаментального богослов'я у богословському ліцеї імені св. Івана Золотоустого з 1910-1919 роки¹¹. У цій ролі він не лише передавав студентам знання, але й поєднував глибоку віру з високими академічними вимогами. Він вважав, що міцні духовні основи є невід'ємною частиною освіти майбутніх священників, тому підходив до

⁶ Бахталовський Р. Апостол з'єдинення наших часів / І. Бахталовський // Спогади. – Львів : «Добра книжка», 2001. – С. 11.

⁷ Бахталовський С. Миколай Чарнецький ЧНІ Єпископ-Ісповідник / С. Бахталовський. – Йорктон : «Голос Спасителя», 1980. – С. 13.

⁸ Лігуорі А. Велич і обов'язки священника / А. Лігуорі // переклад з італійської М. Щудла. – Львів, 2003. – С. 120-123.

⁹ Життя блаженного священномученика Миколая Чарнецького у датах / Історичний вісник // Львівська провінція редемптористів. – Львів, 2024. - № 1. – Рік 7 (41). – С. 2.

¹⁰ Білоконь С. Ті, що перемогли світ. Блаженні УГКЦ XX ст. / С. Білоконь, С. Дорошук, С. Слободян. – Львів : Колесо, 2002. – С. 101.

¹¹ Бахталовський Р. Апостол з'єдинення наших часів / І. Бахталовський // Спогади. – Львів : «Добра книжка», 2001. – С. 15.

викладання з особливою відповідальністю. Чарнецький наполягав на ґрунтовному засвоєнні знань, спонукаючи студентів до глибокого професійного навчання з богослов'я та філософії. Його навчальний підхід формував не лише наукове становлення, але й духовну зрілість, що мало великий вплив на виховання майбутніх служителів Церкви¹².

З подальшими історичними перипетіями, які склалися, Перша світова війна призвела до розпаду Австро-Угорської імперії та створення нових національних держав. Галичина стала ареною військових дій, що значно вплинуло на місцеве населення та церкву¹³. У цей період о. Чарнецький активно займався душпастирською працею у Станіславові, зосередившись на підтримці віри серед українських вірян у складних умовах воєнного часу надаючи духовну підтримку вірним, які опинилося в зоні бойових дій, де війна принесла багато страждань і викликів для місцевих громад. Церква в цей період відігравала важливу роль у житті людей, забезпечуючи не лише духовну підтримку, але й моральне піднесення серед хаосу війни. Тому, о. Чарнецький був одним із тих, хто невтомно працював, щоб зберегти віру і моральний дух серед своїх співвітчизників, часто ризикуючи власним життям¹⁴.

Отець Чарнецький, хоча й був занурений у працю і служіння ближнім, відчував, що чогось бракує для досягнення повної духовної досконалості, до глибшого єднання з Богом. Роздуми про монаше життя привели його до Згромадження Найсвятішого Ізбавителя, яке почало своє становлення в Галичині у 1913 р. на запрошення митрополита Андрея Шептицького (1865-1944). Зі слів брата Максима Почтаренка монаха Згромадження Найсвятішого Ізбавителя монастиря святого Альфонса Лігуорі (засновник ордену Редемптористів, канонізований Папою Григорієм XVI) (1696-1787) (*Світлина 6*) у м. Львові довідуємось: *«Праця редемптористів бельгійської провінції розпочалася з українцями-емігрантами в Канаді. Андрей Шептицький відвідуючи їх, бачив цю взаємодію, згодом, звернувся до бельгійської провінції із запрошенням приїхати до України, з умовою сопричастя в східному обряді. Одним із перших прибув о. Йосиф Схрейверс (1876-1945) (Світлина 7) і ще кілька з ним отців. Деякий час вони проживали в Уневі разом із студитами, вивчали мову, згодом митрополит надав їм монастир у Збоїськах і звідти пішли їхні місії. Крім населення монахи проводили місії і по семінаріях. В Станіславівську семінарію вони прибули в 1918 р. де і відбулась перша зустріч о. Миколая з монахами¹⁵»*. Цей рік ознаменувався початком духовної та пастирської роботи редемптористів на теренах Західної України, де вони поширювали своє вчення, проводили місії та

¹² Оприско В. Чудо життя і смерті владики Миколая Чарнецького, ЧНІ / В. Оприско. – Львів : «Добра книжка», 1999. – С. 8.

¹³ Палій О. Короткий курс історії України / О. Палій. – Київ, 2018. – С. 337.

¹⁴ Оприско В. Чудо життя і смерті владики Миколая Чарнецького, ЧНІ / В. Оприско. – Львів : «Добра книжка», 1999. – С. 9.

¹⁵ Співпраця митрополита Андрея Шептицького із редемптористами бельгійської провінції отців редемптористів : [бесіда з братом Почтаренком М. згромадження Найсвятішого Ізбавителя монастиря святого Альфонса / спілкувалася Г. Жолоб] // Музей блаженного Миколая Чарнецького. – Львів, 2024. – 23 вересня. – С. 1.

активно сприяли духовному відродженню місцевих громад в Галичині¹⁶. Чарнецький бачив, що служіння монахів-редемптористів поєднує активну працю серед людей із духовним життям та молитвою. Це відповідало його внутрішнім поривам і стало тією відсутньою частиною, яка завершила його духовний пошук. Відбувши 15-ти денні реколекції, вступив до новіціату в Збоїськах поблизу Львова 15 вересня 1919 р. (*Світлина 8*)¹⁷. Вступ до монастиря дав йому можливість повністю віддати себе Божому служінню, не тільки через працю, але й через глибоку молитву, духовну дисципліну та життя в спільноті, де кожен прагнув досягти святості. (*Світлина 9, 10*). Його прагнення допомагати іншим та поширювати віру серед вірян стало одним із основних рушіїв його життєвого шляху, а саме, складанням перших монаших обітів 16 вересня 1920 р.¹⁸.

В цей час відбувається заснування нового дому отців редемптористів у Станіславові, який стає важливим центром духовного життя для цієї місцевості. І вже у жовтні, Миколай Чарнецький повертається до Станіслава, де розпочинає нову сторінку свого служіння: служить у монастирі як душпастир, водночас є професором і духівником. Проводить реколекції для семінаристів, окремо для своїх співбратів Романа Бахталовського (1897-1985) та Івана Бали перед свяченнями. Крім того, стає дорадником і секретарем віце-протоігумена Йосифа Схрейверса¹⁹.

Водночас монахи активно допомагали вірним у храмі, організовуючи богослужіння, духовні зустрічі, проповіді та сповідь. Значну підтримку в цій справі надавав єпископ Григорій Хомишин, усвідомлюючи важливість їхньої місії для місцевої громади. Завдяки його духовному керівництву і підтримці, монахи з о. Миколаєм змогли активно впливати на релігійне та духовне життя міста, стаючи прикладом відданого служіння та християнського милосердя²⁰.

Через два роки після успішного заснування дому Редемптористів у Станіславові настоятелі чину прийняли рішення перевести отця Миколая Чарнецького до Львова. Причина цього рішення полягала в тому, що отець, завдяки своїм духовним і організаційним здібностям, був потрібен для подальшого розвитку місії згромадження у важливішому на той час центрі – Львові. (*Світлина 11, 12*). Львів будучи духовним, культурним і освітнім осередком Галичини, вимагав особливо досвідчених і харизматичних лідерів для розбудови нових ініціатив та поширення впливу редемптористського ордену (*Світлина 13*). Отець отримує призначення соція новіціату у Збоїськах і навчає в школі-ювенаті хлопців які були при монастирі²¹. (*Світлина 14, 15*).

¹⁶ Піх Р. Шлях до святості / Р. Піх // Фотоальбом бл. М. Чарнецького. – Львів : «Скриня», 2014. – С. 4.

¹⁷ Бахталовський Р. Апостол з'єдинення наших часів / І. Бахталовський // Спогади. – Львів : «Добра книжка», 2001. – С. 41.

¹⁸ Бойко І. Владика Миколай Чарнецький: ісповідник, мученик, чудотворець / І. Бойко // Видання друге, доповнене. – Львів : «Вірую», 1998. – С. 12.

¹⁹ Життя блаженного священномученика Миколая Чарнецького у датах / Історичний вісник // Львівська провінція редемптористів. – Львів, 2024. - № 1. – Рік 7 (41). – С. 2.

²⁰ Бахталовський Р. Апостол з'єдинення наших часів / І. Бахталовський // Спогади. – Львів : «Добра книжка», 2001. – С. 61.

²¹ Піх Р. Шлях до святості / Р. Піх // Фотоальбом бл. М. Чарнецького. – Львів : «Скриня», 2014. – С. 10.

Митрополит Андрей Шептицький (1865-1944) відвідав ювенат хлопчиків у Збоїсках у 1924 році. Це був важливий візит, адже ювенати – навчальні заклади, які організовували монастирі мали значний вплив на розвиток молодого покоління в церкві. Тому, Шептицький активно підтримував розвиток освіти і виховання молоді, що було однією з ключових складових його діяльності. Візит митрополита надав додатковий імпульс для підтримки таких закладів, які виховували не лише академічно, але й духовно²² (*Світлина 16*).

Також, в монастирі о. Чарнецький викладав катехизм, польську мову, згодом географію, стилістику, поезику, був префектом студентів та соціуме новіціату хористів (майбутніх священиків) у Збоїсках та Голоско Великому²³ (*Світлина 17, 18*).

Вересень 1923 р. ознаменувався складанням вічних обітів о. Миколая. Його призначили першим дорадником і адміністратором настоятеля монастиря у с. Голоско Велике. З наступного року о. Микола Чарнецький здійснив свою першу подорож на Підлісся разом із о. Романом Бахталовським. Ця поїздка мала важливе значення для Чарнецького, оскільки стала частиною його місіонерської діяльності серед українців, спрямованої на зміцнення духовності та віри в регіоні. Отець Бахталовський, був відомий своїми пастирськими заслугами, досвідченим співробітником і підтримував Чарнецького в цій місії. Це був час, коли о. Миколай активно працював для поширення греко-католицької віри серед місцевого населення, особливо на віддалених територіях, де духовна опіка була вкрай потрібною²⁴ (*Світлина 19*).

Зокрема, з 4 по 8 серпня 1924 р. о. Чарнецький відбуває паломництво на терени святого Йосафата Кунцевича (1580-1623) – Люблін, Седлець, Біла Підляська, Володимир Волинський. Ціль подорожі: увійти в контакт з єпископами і духовенством, щоб прокласти дорогу для місії. І ця поїздка дала рясні плоди²⁵ (*Світлина 20*).

Отець Миколай зарекомендував себе на місіях як духовний наставник, що стало важливим кроком у зміцненні діяльності ордену в цьому регіоні²⁶.

Окрім того, єпископ Адольф Пйотр Шельонжек (1865-1950), католицький ієрарх, відповідав за пошук шляхів до зближення з православними християнами. В рамках цього він домовився з о. Миколаєм Чарнецьким, щоб той узяв на себе важливу місію – підготовку православних ченців. Чарнецький, маючи глибокі знання як богослов, так і душпастир, погодився зайнятися цією відповідальною справою, спрямованою на духовну формацію та навчання православного чернецтва. Його завданням було не лише допомогти православним ченцям

²² Піх Р. Шлях до святості / Р. Піх // Фотоальбом бл. М. Чарнецького. – Львів : «Скриня», 2014. – С. 12.

²³ Життя блаженного священномученика Миколая Чарнецького у датах / Історичний вісник // Львівська провінція редemptористів. – Львів, 2024. - № 1. – Рік 7 (41). – С. 3.

²⁴ Бахталовський Р. Апостол з'єдинення наших часів / І. Бахталовський // Спогади. – Львів : «Добра книжка», 2001. – С. 90.

²⁵ Ювілейний рік блаженного владика Життя блаженного священномученика Миколая Чарнецького у датах / Історичний вісник // Львівська провінція редemptористів. – Львів, 2024. - № 2. – Рік 7 (42). – С. 3-4.

²⁶ Бахталовський Р. Апостол з'єдинення наших часів / І. Бахталовський // Спогади. – Львів : «Добра книжка», 2001. – С. 66.

здобути необхідні богословські знання, а й укріпити їх у християнських моральних принципах та забезпечити тіснішу співпрацю між католицькими та православними спільнотами. 1 травня 2026 р. ченці офіційно приєдналися до Католицької Церкви²⁷ (*Світлина 21*).

Плідна співпраця о. Миколая з митрополитом Андреем Шептицьким проявлялася в їхньому активному листуванні, де вони обговорювали бачення та плани роботи на Волині. Листування було зосереджене на стратегічних питаннях, пов'язаних із релігійною та культурною діяльністю, поширенням греко-католицької віри в цьому регіоні, де православ'я мало сильні позиції. Шептицький і Чарнецький спільно розробляли плани місіонерської праці, які включали духовну опіку, навчання священників і пошук шляхів до зближення між православними та греко-католиками. Чарнецький, як досвідчений місіонер, постійно звітував перед митрополитом, ділячись своїми спостереженнями та пропозиціями щодо розвитку діяльності на Волині²⁸ (*Світлина 22*).

Особливу увагу він приділяв тим, хто був віддалений від церкви або знаходився в духовній кризі, допомагаючи їм знайти шлях до віри і відновити своє духовне життя. Його харизма та пастирська чуйність стали основою для багатьох навернень і духовних перетворень. Крім того, Чарнецький сприяв розширенню присутності Редемптористів у Західній частині України, допомагаючи засновувати нові місійні центри та укріплювати позиції ордену. Його невтомна праця залишила глибокий слід у серцях людей, яким він служив, і сприяла зміцненню їхньої віри та духовної єдності. Андрей Шептицький наголошував: «... виконана праця для Бога і Близьнього – це найкраща молитва», саме такого девізу дотримувався о. Миколай²⁹.

Отець Миколай Чарнецький проводив масштабні місійні заходи не лише у Галичині, але й на Волині, Підляшші та Поліссі, де розгортався рух за унію. Ці регіони були особливо важливими для його місійної діяльності, оскільки тут проживала значна частина греко-католицьких вірян, які часто опинялися під тиском різних політичних та релігійних обставин. За таких місійних обставин ставала доступною можливість організувати біля 40 парохій східного обряду³⁰.

На Волині о. Чарнецький зустрівся із єпископом-ісповідником Василем-Всеволодом Величковським ЧНІ³¹. Обидва єпископи не знали, що Боже провидіння призначило їм схожий життєвий шлях – бути апостолами з'єднання на Волині та страждати за УГКЦ в більшовицьких таборах³².

²⁷ Ювілейний рік блаженного владика Життя блаженного священномученика Миколая Чарнецького у датах / Історичний вісник // Львівська провінція редемптористів. – Львів, 2024. - № 2. – Рік 7 (42). – С. 5.

²⁸ Ювілейний рік блаженного владика Життя блаженного священномученика Миколая Чарнецького у датах / Історичний вісник // Львівська провінція редемптористів. – Львів, 2024. - № 2. – Рік 7 (42). – С. 6.

²⁹ Горчинська І. День праці / І. Горчинська // Екуменічно-місійний журнал «Обнова». – Яремче, 2004. - № 34. – Рік 11 : літо-осінь. – С. 27.

³⁰ Королевський К. Митрополит Андрей Шептицький (1865-1944) / К. Королевський // Видання друге, виправлене. З французької переклав Я. Кравець. – Львів : Свічадо, 2014. – С. 298.

³¹ Бахталовський С. Життя Василя Всеволода Величковського ЧНІ єпископа-ісповідника / С. Бахталовський. – Йорктон : Голос Спасителя, 1975. – С. 89

³² Оприско В. Чудо життя і смерті Владика Миколая Чарнецького, ЧНІ. – Львів: Добра книжка, 1998. – С. 10-11.

Отець Миколай звертав особливу увагу на роботу з людьми, які жили в умовах складних соціальних і культурних змін. Він організовував духовні місії, метою яких було зміцнення віри, духовна підтримка, і навернення до Церкви тих, хто від неї відійшов або був недостатньо залучений до релігійного життя. Його місії включали проповіді, сповіді, духовні бесіди, а також встановлення міцних зв'язків з місцевими громадами³³.

До того ж, Миколай Чарнецький відіграв ключову роль у закладенні фундаменту для заснування монастиря редемптористів. Він був глибоко відданий місії, служінню ближньому та поширенню Євангелія серед найменш привілейованих. Завдяки його духовній далекоглядності та організаторським здібностям, монастир став центром не лише релігійного, але й культурного відродження. Чарнецький розумів важливість такого осередку для виховання нових священників і ченців, що сприяло духовному зростанню цілої громади. Його старання стали міцним фундаментом для розвитку даного ордену в регіоні, а також для їх подальшої місіонерської діяльності, які несли слово Боже українською, рідною мовою, якої вони від православних чи латинських священників ніколи не чули³⁴.

Чарнецький розумів, що ці регіони потребують особливої уваги через їхнє географічне та культурне положення, і його невтомна праця принесла плоди у вигляді духовного відродження та зростання вірян. Його діяльність на цих територіях сприяла зміцненню зв'язку між місцевими громадами та греко-католицькою церквою³⁵. Територіями згаданих місій були околиці Полісся, Підляшшя і Волині³⁶. Подвижник віри о. Чарнецький чудово зарекомендував себе в місіонерській діяльності та роботі з вірними, і в 1926 році він став ігуменом монастиря отців-редемптористів³⁷.

Його відданість служінню сприяла духовному відродженню численних вірян. Чарнецький активно займався проповідями, катехизацією, організацією релігійних заходів та місій, які мали глибокий вплив на життя місцевих громад

³³ Оприско В. Чудо життя і Ювілейний рік блаженного владика Життя блаженного священномученика Миколая Чарнецького у датах / Історичний вісник // Львівська провінція редемптористів. – Львів, 2024. - № 2. – Рік 7 (42). – С. 6.

³³ Горчинська І. День праці / І. Горчинська // Екуменічно-місійний журнал «Обнова». – Яремче, 2004. - № 34. – Рік 11 : літо-осінь. – С. 27.

³³ Королевський К. Митрополит Андрей Шептицький (1865-1944) / К. Королевський // Видання друге, виправлене. З французької переклав Я. Кравець. – Львів : Свічадо, 2014. – С. 298.

³³ Бахталовський С. Життя Василя Всеволода Величковського ЧНІ єпископа-ісповідника / С. Бахталовський. – Йорктон : Голос Спасителя, 1975. – С. 89

смерті Владика Миколая Чарнецького, ЧНІ. – Львів: Добра книжка, 1998. – С. 14.

³⁴ Лупій О. Служіння ієромонаха Миколая Чарнецького на Волині та його значення для емісійної діяльності греко-католиків / О. Лупій // Науковий вісник ІФБУ «Добрий Пастир». Збірник наукових праць. Вип. 6. Богослов'я. – Івано-Франківськ, 2014. – С. 77.

³⁵ Бахталовський Р. Апостол з'єдинення наших часів / І. Бахталовський // Спогади. – Львів : «Добра книжка», 2001. – С. 94-95.

³⁶ ДАІФО. – Ф.68, оп.2, спр.64, (16.09.1924 – 6.06.1928 рр. Листування з повітовими управліннями державної поліції про встановлення діяльності монахів-редемптористів – членів бельгійського релігійного ордену). – арк.1.

³⁷ Бахталовський Р. Апостол з'єдинення наших часів / І. Бахталовський // Спогади. – Львів : «Добра книжка», 2001. – С. 93

проповідуючи що Ісус Христос є джерелом усього, і тому хто знає Його, зрозумілі причини і значення всіх речей³⁸.

У квітні 1930 року о. Миколай взяв участь у важливій конференції, яка відбулася в місті Пінськ 23-24 квітня. Одним із важливих моментів цієї конференції стало питання, яке підняв отець Ян Урбан (1874-1940), запропонувавши призначення окремого єпископа східного обряду на посаді генерального вікарія латинського ординаріату, який би займався виключно справами унії. Ця ініціатива мала на меті полегшити координацію унійних процесів і забезпечити більш цілеспрямоване керівництво в переговорах між церквами. Чарнецький, як активний прихильник ідеї унії, сприйняв це питання з великим інтересом і підтримав необхідність створення такої посади. Його участь у дискусії підкреслювала важливість структурних змін у церковних ієрархіях, що могли б сприяти більш ефективному просуванню унійних ідей³⁹.

У період після конференції у Пінську, о. Чарнецький залишився активно залученим у справи Пінської дієцезії. Зокрема, написав листа ректору семінарії о. Йосифу Сліпому (1892-1984), в якому описав свою роботу. Він проводив реколекції для священників, а також викладав пасторальне право, що свідчить про його високий рівень залученості у формуванні духовенства та зміцненні церковних структур. Його праця у Пінську підкреслювала глибоке розуміння потреб як духовенства, так і мирян, і стала важливим етапом у підготовці до подальших викликів, зокрема можливого призначення на єпископську посаду⁴⁰.

Ситуація з номінацією єпископа для Східного обряду стикнулася зі спротивом з боку польського уряду, особливо після призначення Франциска Бучіса (1872/73-1951) на цю посаду⁴¹. У зв'язку з цим, Ватикан почав шукати компромісну кандидатуру, яка б не викликала спротиву польської влади. Увага припала до постаті о. Миколи Чарнецького. Зосередившись не лише на його духовних досягненнях, але й на особистих якостях, які вирізняли його серед інших кандидатів. Зокрема, його терпеливість у поведінці та глибока, ґрунтовна освіченість стали одними з головних аргументів на користь його номінації. Важливим також було те, що о. Чарнецький залишався віддаленим від політичних пристрастей, зосереджуючи своє життя виключно на молитві та пасторальній праці. Це викликало пошану навіть серед польського уряду, та керівників польської дієцезії⁴².

Його велика любов до Східного обряду не лише підкреслювала його глибоку відданість церковній традиції, але й доповнювала його духовну

³⁸ Паскаль В. Думки про релігію / В. Паскаль // Переклад О. Федик, М. Лозинський. – Львів : «Місіонер», 1995. С. 107.

³⁹ Ювілейний рік блаженного владики Життя блаженного священномученика Миколая Чарнецького у датах / Історичний вісник // Львівська провінція редemptористів. – Львів, 2024. - № 2. – Рік 7 (42). – С. 10.

⁴⁰ Лист Миколая Чарнецького до Йосифа Сліпого. Ковель, 14.08. 1930 // ЦДІАУЛ, ф. 451, оп. 2 спр.141, арк. 102d.

⁴¹ Śleszyński W. Kościół katolicki obrządku bizantyjsko-słowiańskiego (neounia) na ziemiach północnowschodnich II Rzeczypospolitej / W. Śleszyński // Małe Miasta. Religie. Pod redakcją Mariusza Zemło. – Lublin : Supraś, 2006. – S. 472.

⁴² Бахталовський Р. Апостол з'єдинення наших часів / І. Бахталовський // Спогади. – Львів : «Добра книжка», 2001. – С. 148-149.

кваліфікацію, що робило його ідеальним кандидатом на єпископське покликання. Отець Миколай був сприйнятий як особа, здатна об'єднувати людей церкви завдяки своїй духовній силі, стриманості та здатності стояти вище за політичні розбіжності. Це підкреслювало його придатність для посади єпископа у контексті церковних викликів того часу.

Важливою подією в житті Миколи Чарнецького стало призначення 16 січня 1931 р. Апостольським Престолом титулярним єпископом Лебедос та Апостольським візитатором для Волині, Підляшшя і Полісся⁴³.

Дане рішення відображало визнання його пастирської мудрості та відданості справі церковної унії. Призначення Чарнецького єпископом стало кульмінацією його багаторічної праці, протягом якої він продемонстрував терпеливість, відданість молитві, а також здатність зберігати нейтралітет у політичних питаннях, що допомогло заслужити пошану серед різних церковних і громадських середовищ. Ця подія не лише підкреслила його особисті якості, але й відкрила новий етап у його служінні, коли він отримав можливість ще глибше впливати на церковне життя і сприяти зміцненню відносин між Східною та Західною церквами⁴⁴ (*Світлина 23*). Через декілька днів цю новину розповсюдили в українській пресі⁴⁵ (*Світлина 24*).

Після номінації о. Чарнецький написав листа до митрополита Андрея Шептицького: *«Цілую руці і прошу з далека о ласкаве благословення на тернистий шлях. Годі було випроситися. Боюсь! Але надіюся на поміч Божу і Матері Божої Неустанної Помочі. Верну десь при кінці лютого і тоді зможу всьо оповісти. Усі знакомі сердечно і уклінно поздоровляють Вашу Екцеленцію та питають, коли приїдуть. На загал добре! Благослови Владико! Шкода і жаль, що Екси[екцеленція] не положать на мене свою святительську руку»*⁴⁶ (*Світлина 25*).

Це сталося завдяки його відданій праці на благо Церкви, активній місіонерській діяльності та здатності об'єднувати вірних у складних умовах. Він показав себе талановитим організатором, душпастирем і лідером у проповідуванні віри, що привернуло увагу церковної ієрархії. Його заслуги включали роботу з українськими греко-католиками на Волині, де він сприяв духовному відродженню і укріпленню громади, особливо у непростих політичних умовах міжвоєнного періоду.

⁴³ Пекар А. Великий праведник – владика Микола Чарнецький, ЧНІ (1884–1959) / А. Пекар // Альманах Станиславівської Землі: Збірник матеріалів до історії Станиславова і Станиславівщини. – Нью-Йорк : Париж : Сідней : Торонто. – Том II, 1985. – с. 379.

⁴⁴ Миколай Чарнецький – Апостольський візитатор католиків східного обряду поза Галичиною: передумови, хіротонія, служіння / Історичний вісник // Львівська провінція редemptористів. – Львів, 2024. - № 3. – Рік 7 (43). – С. 2.

⁴⁵ Миколай Чарнецький – Апостольський візитатор католиків східного обряду поза Галичиною: передумови, хіротонія, служіння / Історичний вісник // Львівська провінція редemptористів. – Львів, 2024. - № 3. – Рік 7 (43). – С. 4.

⁴⁶ Миколай Чарнецький – Апостольський візитатор католиків східного обряду поза Галичиною: передумови, хіротонія, служіння / Історичний вісник // Львівська провінція редemptористів. – Львів, 2024. - № 3. – Рік 7 (43). – С. 3.

Свячення Миколая Чарнецького відбулося в Римі 8 лютого 1931 р.⁴⁷ (*Світлина 26*). Ця подія в Апостольській столиці підкреслила важливість його ролі як представника УГКЦ у відносинах із Ватиканом. Це свідчило про довіру, яку Папа та церковна ієрархія мали до Чарнецького, та про його готовність служити Церкві в складних умовах політичних та релігійних протистоянь у Польщі міжвоєнного періоду. Головним святителем був Григорій Хомишин, єпископ Станіславівський, який мав значний вплив на формування духовенства в Галичині⁴⁸ (*Світлина 27, 28, 29*). Цей вибір був логічним, оскільки Хомишин підтримував тісний зв'язок із католицькою церквою та активно сприяв розвитку духовного життя, зокрема через освячення майбутніх єпископів⁴⁹.

Він завжди прагнув єдності серед людей, що яскраво відображається у словах, які він написав на пам'ятці хіротонії з нагоди своїх свячень: «Щоб усі були одно»⁵⁰ (*Світлина 30, 31*).

Ці слова були не просто побажанням, а відображенням його глибокого переконання, що єдність є основою християнської спільноти. Як пастир, він постійно шукав шляхів для зближення людей, незалежно від їхніх походжень чи переконань, і працював над подоланням розбіжностей як у Церкві, так і в суспільстві. Його покликання до єдності було не лише теоретичним ідеалом, а й життєвим принципом, який він втілював через свої дії, спілкування та молитву, завжди закликаючи до братерської любові та взаєморозуміння⁵¹.

Перша візитація єпископа Миколая Чарнецького в Дубечне відбулася 12 квітня 1931 року. Ця подія була важливою в його діяльності як єпископа, оскільки візитації відігравали ключову роль у підтримці пастирської роботи, нагляді за духовенством та зміцненні зв'язків між церковними громадами⁵² (*Світлина 32, 33, 34, 35, 36, 37*).

Єпископські подорожі Миколая Чарнецького були надзвичайно насиченими та багатогранними. Він часто подорожував як в Україні, так і за її межами, відвідуючи різні країни для участі в церковних соборах, місійних заходах та міжнародних релігійних форумах. Його присутність на таких подіях, як 32-й Євхаристійний конгрес в Дубліні (Ірландія) (*Світлина 38*), зміцнювала зв'язки між греко-католицькою церквою та іншими католицькими спільнотами світу. (*Світлина 39*). Важлива поїздка єпископа відбулася до Риму, де обговорювались питання унії в Естонії (*Світлина 40*). Також, значущою стали відвідини чеської провінції. (*Світлина 41*). Продовженням став візит до сестер редемптористок в Суаньї (Бельгії) (*Світлина 42*).

⁴⁷ Піх Р. Шлях до святості / Р. Піх // Фотоальбом бл. М. Чарнецького. – Львів : «Скриня», 2014. – С. 18-19.

⁴⁸ Піх Р. Шлях до святості / Р. Піх // Фотоальбом бл. М. Чарнецького. – Львів : «Скриня», 2014. – С. 20.

⁴⁹ Макар В. Пройдений шлях: Спомини / В. Макар // Від Бистриці до Бугу (1911-1929). – Торонто: Гомін України. – Т. 1, 1983. – С. 73.

⁵⁰ Піх Р. Шлях до святості / Р. Піх // Фотоальбом бл. М. Чарнецького. – Львів : «Скриня», 2014. – С. 19.

⁵¹ Бойко І. Владика Миколай Чарнецький: ісповідник, мученик, чудотворець / І. Бойко // Видання друге, доповнене. – Львів : «Вірую», 1998. – С. 14.

⁵² Піх Р. Шлях до святості / Р. Піх // Фотоальбом бл. М. Чарнецького. – Львів : «Скриня», 2014. – С. 21.

Владика Чарнецький був символом непохитної віри, глибокої смиренності та послуху, що особливо виділялося на тлі його єпископського служіння. Його простота у спілкуванні з людьми та відсутність будь-якої гордості робили його надзвичайно доступним для всіх (*Світлина 43*). Незважаючи на відповідальність та вагу його ролі, він залишався людиною, яка завжди слухала інших, служила з великою відданістю та скромністю. Його покора проявлялася у кожному аспекті життя – від щоденних справ до вирішення церковних питань, що свідчило про справжнє прагнення до духовної досконалості і допомогою в цьому була набожність до Матері Божої Неустанної Помочі⁵³ (*Світлина 44, 45*).

Незважаючи на труднощі подорожей у ті часи, він невпинно виконував свою місію, несучи духовну підтримку і надію багатьом вірним⁵⁴.

Миколай Чарнецький був глибоко занурений у питання єдності та зміцнення Східної Католицької Церкви, що частково пояснює його ідею створити східну гілку Селезіян. Він бачив у цьому можливість інтеграції східних традицій у сучасні форми пастирської та освітньої роботи, що відповідало потребам українського народу. Селезіяни були відомі своєю працею з молоддю, освітою і вихованням, що Чарнецький вважав надзвичайно важливим для розвитку та духовного зростання нових поколінь в українському контексті. Його ініціатива також відображала прагнення до збереження та розвитку власної східної обрядовості та духовності в рамках ширшої католицької спільноти, поєднуючи її з харизмою селезіянської традиції. Це був спосіб утвердити власну ідентичність і водночас сприяти єдності через спільне служіння⁵⁵.

Історичною подією для владики Миколая було таємна хіротонія Йосифа Сліпого (1892-1984), яку здійснив митрополит Андрей Шептицький у присутності таких видатних постатей, як Миколая Чарнецького, Никити Будки (1877-1949) та інших членів Митрополичої капітули. Ця подія символізувала не лише спадкоємність і традиції Української Греко-Католицької Церкви, але й її глибоку єдність та духовну силу. Участь видатних єпископів і активних церковних діячів, підкреслювала важливість цього моменту для всієї церкви. Це також свідчило про значення Й. Сліпого як майбутнього провідника Церкви, який успадковував важливу місію⁵⁶.

9 жовтня 1939 року митрополит Андрей Шептицький заснував чотири екзархати, щоб організувати церковне життя на окупованих територіях і зміцнити духовну присутність УГКЦ в складних політичних умовах. Один із перших екзархатів обіймав Волинь, Підляшшя, частину Полісся та Холмщину.

⁵³ Оприско В. Чудо життя і смерті владики Миколая Чарнецького, ЧНІ / В. Оприско. – Львів : «Добра книжка», 1999. – С. 16.

⁵⁴ Життя блаженного священномученика Миколая Чарнецького у датах / Історичний вісник // Львівська провінція редemptористів. – Львів, 2024. - № 1. – Рік 7 (41). – С. 7-8.

⁵⁵ Королевський К. Митрополит Андрей Шептицький (1865-1944) / К. Королевський // Видання друге, виправлене. З французької переклав Я. Кравець. – Львів : Свічадо, 2014. – С. 375.

⁵⁶ Королевський К. Митрополит Андрей Шептицький (1865-1944) / К. Королевський // Видання друге, виправлене. З французької переклав Я. Кравець. – Львів : Свічадо, 2014. – С. 423.

На цю відповідальну позицію митрополит призначив Миколая Чарнецького. Вибір Чарнецького як екзарха був зумовлений кількома важливими причинами:

- Досвід місіонерської праці: Чарнецький був добре відомий своєю активною місіонерською діяльністю серед українців, що зробило його ідеальним кандидатом для такої непрості місії на новоокупованих територіях. Його досвід у поширенні віри серед людей, які опинилися під впливом різних держав і культур, був неоціненним.

- Глибока духовність та стійкість: Чарнецький був відомий своєю глибокою духовністю, стійкістю у вірі та здатністю долати труднощі. У часи, коли Церква зазнавала тиску з боку радянської влади, його покора та рішучість були вирішальними факторами.

- Довіра Шептицького: Митрополит Андрей Шептицький мав повну довіру до Чарнецького, оскільки бачив у ньому вірного та відданого церковного діяча, здатного ефективно керувати екзархатом і захищати інтереси Церкви на окупованих територіях.

- Підтримка українців на нових територіях: Призначення Чарнецького також мало на меті зміцнити духовне життя українців на Волині, Підляшші, Поліссі та Холмщині, регіонах, де греко-католицьке духовенство мало складну місію зберігати релігійну ідентичність в умовах переслідувань і політичного тиску⁵⁷.

Відомий своєю духовною міццю та самовідданістю, владика Миколай був присутній на урочистій Соборній Архієрейській Літургії, яка відбулася з нагоди ювілею сорокових роковин єпископських свячень митрополита Андрея Шептицького. Дана подія відзначила багаторічне служіння митрополита, який відіграв ключову роль у збереженні української духовної ідентичності та розвитку церкви⁵⁸ (*Світлина 46, 47, 48*).

В наступні 1940-ві роки діяльність владики посилилася, активно брав участь у засіданнях першого, другого та третього Архієпархіального Собору у Львові за участю чотирьох екзархів М. Чарнецького, Й. Сліпого, К. Шептицького та А. Неманцевіча⁵⁹.

Проводив священні свячення, зі смиренністю покладав руки єпископ Чарнецький передавав благодать святого Духа, наділяючи нововисвячених священників духовною владою та відповідальністю за пастирське служіння⁶⁰ (*Світлина 49*).

Миколай Чарнецький, також викладав у Львівській духовній семінарії, де його роль як викладача мала велике значення для виховання майбутніх священників. Він був відомий своєю здатністю пояснювати складні богословські концепції просто і зрозуміло, що допомагало студентам не тільки глибше

⁵⁷ Королевський К. Митрополит Андрей Шептицький (1865-1944) / К. Королевський // Видання друге, виправлене. З французької переклав Я. Кравець. – Львів : Свічадо, 2014. – С. 424.

⁵⁸ Піх Р. Шлях до святості / Р. Піх // Фотоальбом бл. М. Чарнецького. – Львів : «Скриня», 2014. – С. 58-59.

⁵⁹ Життя блаженного священномученика Миколая Чарнецького у датах / Історичний вісник // Львівська провінція редemptористів. – Львів, 2024. - № 1. – Рік 7 (41). – С. 10.

⁶⁰ Піх Р. Шлях до святості / Р. Піх // Фотоальбом бл. М. Чарнецького. – Львів : «Скриня», 2014. – С. 60.

зрозуміти навчання Церкви, але й особисто переживати віру. Його духовне наставництво і особиста відданість стали взірцем для багатьох майбутніх священнослужителів, які неодноразово згадували про його вплив на їхнє духовне формування⁶¹ (*Світлина 50*).

В часі радянської окупації та післявоєнний період (1945–1959), Західна частина України опинилася під контролем. Радянська влада розпочала масштабні репресії проти УГКЦ, яка була офіційно заборонена в 1946 році. Єпископ Миколай Чарнецький був заарештований радянськими органами та засуджений до тривалого ув'язнення в таборах⁶² (*Світлина 51*).

Попри це, він залишався непохитним у своїй вірі. Доктор Антін Княжицький у своїх спогадах описав часи ув'язнення єпископа Миколи Чарнецького в радянських концтаборах Маріїнська та Орлово-Розово-Кемеровської області. Він підкреслював неймовірну стійкість і незламність Чарнецького навіть у таких нелюдських умовах. Княжицький згадував, що, незважаючи на фізичні страждання, голод, холод і важку працю, єпископ залишався опорою віри для інших в'язнів. Його глибока молитва та спокій викликали захоплення серед тих, хто його оточував. Владика продовжував виконувати свої духовні обов'язки навіть у таборі, надаючи духовну підтримку і потіху іншим ув'язненим, незалежно від їх національності чи релігії. Зі слів Княжицького, Чарнецький намагався зберігати людяність і милосердя в жорстоких табірних умовах, постійно нагадуючи людям про силу віри та надію на Бога. Він сприймав свої страждання як жертвність за свій народ і церкву, не втрачаючи духовного піднесення навіть перед обличчям смерті. Ці спогади залишили глибокий відбиток, підкреслюючи надзвичайний духовний подвиг єпископа Миколи Чарнецького⁶³.

Після звільнення в 1956 році⁶⁴ (*Світлина 52, 53, 54, 55*) продовжував своє служіння до своєї смерті у 1959 році.

Єпископ Чарнецький навіть після смерті був символом опору радянській владі та захисником греко-католицької віри. Через це радянські органи бачили в його могилі об'єкт для публічного руйнування, аби послабити моральний дух вірних і знищити пам'ять про його духовну діяльність. Надмогильна плита єпископа Миколая на Кульпаківському цвинтарі у Львові була розбита в 1960-х роках⁶⁵ (*Світлина 56*).

На надмогильній плиті Миколи Чарнецького під час його поховання не було вказано його єпископський титул, а його названо просто «отець», що свідчило про складні обставини, в яких греко-католики намагалися зберегти пам'ять про Чарнецького в умовах постійного радянського тиску (*Світлина 57*).

⁶¹ Піх Р. Шлях до святості / Р. Піх // Фотоальбом бл. М. Чарнецького. – Львів : «Скриня», 2014. – С. 61.

⁶² Боцюрків Б. Українська Греко-Католицька Церква в катакомбах (1946-1989) / Б. Боцюрків // Ковчег. Збірник статей з церковної історії. Число I. – Львів, 1993. – С. 124.

⁶³ Зінкевич О. Мартирологія українських церков / О. Зінкевич, Р. Лончина // Документи, матеріали, християнський самвидав України. – Торонто : Балтимор. – Том II, 1985. – С. 439-441.

⁶⁴ Турій О. Церква мучеників / О. Турій // Видання II, виправлене. – Львів : Свічадо, 2007.- С. 47.

⁶⁵ Піх Р. Шлях до святості / Р. Піх // Фотоальбом бл. М. Чарнецького. – Львів : «Скриня», 2014. – С. 66.

Цей період був часом великих викликів для греко-католицької церкви, коли такі постаті, як Миколай Чарнецький, стали символами духовної стійкості та непохитності віри.

На початку 70-х рр. відбулося перепоховання на Личаківське кладовище⁶⁶.

Блаженний Миколай Чарнецький, також відомий своїм особливим даром чудесних зцілень, які стали частиною його духовної спадщини. Багато людей, що прибігали до нього з проханнями про заступництво, отримували зцілення як фізичних, так і духовних недуг. Ці зцілення відбувалися як під час його земного життя, так і після його смерті, через молитви до нього. Сьогодні численні свідчення про чудесні зцілення залишають його одним із найшанованіших святих Української греко-католицької церкви, до якого віряни продовжують звертатися з надією на його заступництво⁶⁷.

Враховуючи праведне життя та мученицьку смерть єпископа Миколая Чарнецького, Папа Іван Павло II підписав декрет беатифікацію як блаженного мученика за Христову віру, визнаного за свідка вірності Христу у часи переслідувань і страждань⁶⁸ (*Світлина 58*).

4 липня 2002 р. відбулося урочисте перенесення тлінних останків блаженного священномученика Миколая Чарнецького з Личаківського кладовища до храму священномученика Йосафата у Львові (*Світлина 59, 60*).

Владика Ігор Возняк опечатав саркофаг із мощами блаженного владики Миколая Чарнецького (*Світлина 61*). Перед перенесенням мощей до храму священномученика Йосафата у Львові відбувся Молебен до блаженного Миколая Чарнецького (*Світлина 62, 63, 64*). Ось так на даний час має вигляд храм та бічний престіл, де знаходяться мощі блаженного владики Миколая Чарнецького (*Світлина 65, 66, 67, 68*).

Пам'ять про блаженного Миколая Чарнецького зберігається у серцях людей, в храмах названих на його честь, через молитви, вона живе в духовному житті, вірі та прикладі його стійкості, які надихають і підтримували і підтримують вірних у різні часи. Також, важливою частиною цієї спадщини, є музей Миколая Чарнецького у Львові при монастирі святого Альфонса Згромадження Найсвятішого Ізбавителя. Музей зберігає, архів, колекцію особистих речей, документи, які надають конкретні свідчення про його життя і мученицький подвиг (*Світлина 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88*).

Висновок. Миколай Чарнецький став видатною постаттю в історії УГКЦ, яка залишила глибокий слід своєю духовною та соціальною діяльністю. Його

⁶⁶ Життя блаженного священномученика Миколая Чарнецького у датах / Історичний вісник // Львівська провінція редemptористів. – Львів, 2024. - № 1. – Рік 7 (41). – С. 12.

⁶⁷ Білоконь С. Ті, що перемогли світ. Блаженні УГКЦ ХХ ст. / С. Білокінь, С. Дорошук, С. Слободян. – Львів : Колесо, 2002. – С. 100.

⁶⁸ Білоконь С. Ті, що перемогли світ. Блаженні УГКЦ ХХ ст. / С. Білокінь, С. Дорошук, С. Слободян. – Львів : Колесо, 2002. – С. 103.

життя було присвячене служінню Богові та українському народові, яке розгорталося на тлі драматичних політичних змін і випробувань для Церкви та нації. Чарнецький відігравав ключову роль у збереженні і зміцненні УГКЦ в умовах радянських репресій. Він активно займався пастирською діяльністю, духовно підтримуючи вірян у часи гонінь, і працював над відновленням церковних структур після Другої світової війни. Попри переслідування, арешти та роки ув'язнення, він залишився непохитним у своїй вірі та відданості справі Церкви. Його духовне життя поєднувалося з активною просвітницькою діяльністю та допомогою для потребуючих. Владика Чарнецький постійно наголошував на необхідності моральної та духовної освіти українців, зміцнення національної самосвідомості та християнських цінностей. Його жертвна праця для Церкви та народу стала символом вірності християнським ідеалам. Він став прикладом мужності, духовної сили та любові до ближнього, що робить його одним із найважливіших духовних лідерів свого часу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Бахталовський С. Миколай Чарнецький ЧНІ Єпископ-Ісповідник / С. Бахталовський. – Йорктон : «Голос Спасителя», 1980. – 281 с.
2. Бахталовський С. Життя Василя Всеволода Величковського ЧНІ єпископа-ісповідника / С. Бахталовський. – Йорктон : Голос Спасителя, 1975. – 181 с.
3. Бахталовський Р. Апостол з'єдинення наших часів / І. Бахталовський // Спогади. – Львів : «Добра книжка», 2001. – 223 с.
4. Білоконь С. Ті, що перемогли світ. Блаженні УГКЦ ХХ ст. / С. Білокінь, С. Дорошук, С. Слободян. – Львів : Колесо, 2002. – 119 с.
5. Бойко І. Владика Миколай Чарнецький: ісповідник, мученик, чудотворець / І. Бойко // Видання друге, доповнене. – Львів : «Вірую», 1998. – 92 с.
6. Боцюрків Б. Українська Греко-Католицька Церква в катакомбах (1946-1989) / Б. Боцюрків // Ковчег. Збірник статей з церковної історії. Число І. – Львів, 1993. – С. 123-160.
7. Гісем О. Історія України / О. Гісем // Довідник. – Кам'янець-Подільський : Абетка, 2018. – 643 с.
8. Горчинська І. День праці / І. Горчинська // Екуменічно-місійний журнал «Обнова». – Яремче, 2004. - № 34. – Рік 11 : літо-осінь. – 32 с.
9. Добош М. Догматичне богослов'я Католицької церкви / М. Добош // Серія: Богословські підручники, № 1. – Львів, 1994. – 510 с.
10. Життя блаженного священномученика Миколая Чарнецького у датах / Історичний вісник // Львівська провінція редemptористів. – Львів, 2024. - № 1. – Рік 7 (41). – 12 с.
11. Зінкевич О. Мартирологія українських церков / О. Зінкевич, Р. Лончина // Документи, матеріали, християнський самвидав України. – Торонто : Балтимор. – Том II, 1985. – 839 с.
12. Ісіченко І. Історія Христової Церкви в Україні / І. Ісіченко. – Харків : «Акта», 2003. – 471 с.

13. Королевський К. Митрополит Андрей Шептицький (1865-1944) / К. Королевський // Видання друге, виправлене. З французької переклав Я. Кравець. – Львів : Свічадо, 2014. – 489 с.
14. Лист Миколая Чарнецького до Йосифа Сліпого. Ковель, 14.08. 1930 // ЦДАУЛ, ф. 451, оп. 2 спр.141, арк. 102 д.
15. Ліугорі А. Велич і обов'язки священика / А. Ліугорі // переклад з італійської М. Щудла. – Львів, 2003. – 331 с.
16. Лупій О. Служіння ієромонаха Миколая Чарнецького на Волині та його значення для емісійної діяльності греко-католиків / О. Лупій // Науковий вісник ІФБУ «Добрий Пастир». Збірник наукових праць. Вип. 6. Богослов'я. – Івано-Франківськ, 2014. – С. 74-80.
17. Макар В. Пройдений шлях: Спомини / В. Макар // Від Бистриці до Бугу (1911-1929). – Торонто: Гомін України. – Т. 1, 1983. – 456 с.
18. Миколай Чарнецький – Апостольський візитатор католиків східного обряду поза Галичиною: передумови, хіротонія, служіння / Історичний вісник // Львівська провінція редемптористів. – Львів, 2024. - № 3. – Рік 7 (43). – 12 с.
19. Оприско В. Чудо життя і смерті владики Миколая Чарнецького, ЧНІ / В. Оприско. – Львів : «Добра книжка», 1999. – 39 с.
20. Палій О. Короткий курс історії України / О. Палій. – Київ, 2018. – С. 337.
21. Паскаль В. Думки про релігію / В. Паскаль // Переклад О. Федик, М. Лозинський. – Львів : «Місіонер», 1995. – С. 107.
22. Пекар А. Великий праведник – владики Микола Чарнецький, ЧНІ (1884–1959) / А. Пекар // Альманах Станиславівської Землі: Збірник матеріалів до історії Станиславова і Станиславівщини. – Нью-Йорк : Париж : Сідней :Торонто. – Том II, 1985. – 624 с..
23. Піх Р. Шлях до святості / Р. Піх // Фотоальбом бл. М. Чарнецького. – Львів : «Скриня», 2014. – 88 с.
24. Приріз Я. Редемптористи дев'яносто літ в Україні / Я. Приріз. – Львів : «Місія Христа», 2003. – 463 с.
25. Співпраця митрополита Андрея Шептицького із редемптористами бельгійської провінції отців редемптористів : [бесіда з братом Почтаренком М. згромадження Найсвятішого Ізбавителя монастир святого Альфонса / спілкувалася Г. Жолоб] // Музей блаженного Миколая Чарнецького. – Львів, 2024. – 23 вересня. – С. 1.
26. Турій О. Церква мучеників / О. Турій // Видання II, виправлене. – Львів : Свічадо, 2007.- 53 с.
27. Ювілейний рік блаженного владики. Життя блаженного священномученика Миколая Чарнецького у датах / Історичний вісник // Львівська провінція редемптористів. – Львів, 2024. - № 2. – Рік 7 (42). – 12 с.
28. Śleszyński W. Kościół katolicki obrządku bizantyjsko-słowiańskiego (neounia) na ziemiach północnowschodnich II Rzeczypospolitej / W. Śleszyński // Małe Miasta. Religie. Pod redakcją Mariusza Zemło. – Lublin: Supraś,2006. – 496 s.

REFERENCES:

1. Bakhtalovskyi S. Mykolai Charnetskyi ChNI Yepyskop-Ispovidnyk / S. Bakhtalovskyi. – Yorkton : «Holos Spasytelia», 1980. – 281 s.
2. Bakhtalovskyi S. Zhyttia Vasylia Vsevoloda Velychkovskoho ChNI yepyskopa-ispovidnyka / S. Bakhtalovskyi. – Yorkton : Holos Spasytelia, 1975. – 181 s.
3. Bakhtalovskyi R. Apostol ziedynennia nashykh chasiv / I. Bakhtalovskyi // Spohady. – Lviv : «Dobra knyzhka», 2001. – 223 s.
4. Bilokon S. Ti, shcho peremohly svit. Blazhenni UHKTs KhKh st. / S. Bilokin, S. Doroshchuk, S. Slobodian. – Lviv : Koleso, 2002. – 119 s.
5. Boiko I. Vladyka Mykolai Charnetskyi: ispovidnyk, muchenyk, chudotvorets / I. Boiko // Vydannia druhe, dopovnene. – Lviv : «Viruiiu», 1998. – 92 s.
6. Botsiurkiv B. Ukrainska Hreko-Katolytska Tserkva v katakombakh (1946-1989) / B. Botsiurkiv // Kovcheh. Zbirnyk statei z tserkovnoi istorii. Chyslo I. – Lviv, 1993. – S. 123-160.
7. Hisem O. Istoriiia Ukrainy / O. Hisem // Dovidnyk. – Kamianets-Podilskyi : Abetka, 2018. – 643 s.
8. Horchynska I. Den pratsi / I. Horchynska // Ekumenichno-misiinyi zhurnal «Obnova». – Yaremche, 2004. - № 34. – Rik 11 : lito-osin. – 32 s.
9. Dobosh M. Dohmatychno bohoslovia Katolytskoi tserkvy / M. Dobosh // Seriiia: Bohoslovski pidruchnyky, № 1. – Lviv, 1994. – 510 s.
10. Zhyttia blazhennoho sviashchennomuchenyka Mykolaia Charnetskoho u datakh / Istorychnyi visnyk // Lvivska provintsiiia redemptorystiv. – Lviv, 2024. - № 1. – Rik 7 (41). – 12 s.
11. Zinkevych O. Martyrolohiia ukrainskykh tserkov / O. Zinkevych, R. Lonchyna // Dokumenty, materialy, khrystyianskyi samvydav Ukrainy. – Toronto : Baltymor. – Tom II, 1985. – 839 s.
12. Isichenko I. Istoriiia Khrystovoi Tserkvy v Ukraini / I. Isichenko. – Kharkiv : «Akta», 2003. – 471 s.
13. Korolevskyi K. Mytropolyt Andrei Sheptytskyi (1865-1944) / K. Korolevskyi // Vydannia druhe, vypravlene. Z frantsuzkoi pereklav Ya. Kravets. – Lviv : Svichado, 2014. – 489 s.
14. Lyst Mykolaia Charnetskoho do Yosyfa Slipoho. Kovel, 14.08. 1930 // TsDIAUL, f. 451, op. 2 spr.141, ark. 102 d.
15. Liguori A. Velych i oboviazky sviashchenyka / A. Liugori // pereklad z italiiskoi M. Shchudla. – Lviv, 2003. – 331 s.
16. Lupii O. Sluzhinnia ieromonakha Mykolaia Charnetskoho na Volyni ta yoho znachennia dlia emisiinoi diialnosti hreko-katolykiv / O. Lupii // Naukovyi visnyk IFBU «Dobryi Pastyr». Zbirnyk naukovykh prats. Vyp. 6. Bohoslovia. – Ivano-Frankivsk, 2014. – S. 74-80.
17. Makar V. Proidenyi shliakh: Spomyny / V. Makar // Vid Bystrytsi do Buhu (1911-1929). – Toronto: Homin Ukrainy. – T. 1, 1983. – 456 s.

18. Mykolai Charnetskyi – Apostolskyi vizytator katolykiv skhidnoho obriadu poza Halychynoiu: peredumovy, khironiia, sluzhinnia / Istorychnyi visnyk / / Lvivska provintsiia redemptorystiv. – Lviv, 2024. - № 3. – Rik 7 (43). – 12 s.
19. Oprysko V. Chudo zhyttia i smerti vladyky Mykolaia Charnetskoho, ChNI / V. Oprysko. – Lviv : «Dobra knyzhka», 1999. – 39 s.
20. Palii O. Korotkyi kurs istorii Ukrainy / O. Palii. – Kyiv, 2018. – S. 337.
21. Paskal V. Dumky pro relihiu / V. Paskal // Pereklad O. Fedyk, M. Lozynskyi. – Lviv : «Misioner», 1995. – S. 107.
22. Pekar A. Velykyi pravednyk – vladyka Mykola Charnetskyi, ChNI (1884–1959) / A. Pekar / / Almanakh Stanyslavivskoi Zemli: Zbirnyk materialiv do istorii Stanyslavova i Stanyslavivshchyny. – Niu-York : Paryzh : Sidnei :Toronto. – Tom II, 1985. – 624 s.
23. Pikh R. Shliakh do sviatosti / R. Pikh // Fotoalbum bl. M. Charnetskoho. – Lviv : «Skrynia», 2014. – 88 s.
24. Pryriz Ya. Redemptorysty devianosto lit v Ukraini / Ya. Pryriz. – Lviv : «Misiia Khrysta», 2003. – 463 s.
25. Spivpratsia mytropolyta Andreia Sheptytskoho iz redemptorystamy belhiiskoi provintsii ottsiv redemptorystiv : [besida z bratom Pochtarenkom M. zghromadzhennia Naisviateishoho Izbavytelia monastyr sviatoho Alfonsa / spilkuvalasia H. Zholob] // Muzei blazhennoho Mykolaia Charnetskoho. – Lviv, 2024. – 23 veresnia. – S. 1.
26. Turii O. Tserkva muchenykiv / O. Turii // Vydannia II, vypravlene. – Lviv : Svichado, 2007.- 53 s.
27. Yuvileinyi rik blazhennoho vladyky. Zhyttia blazhennoho sviashchennomuhenyka Mykolaia Charnetskoho u datakh / Istorychnyi visnyk / / Lvivska provintsiia redemptorystiv. – Lviv, 2024. - № 2. – Rik 7 (42). – 12 s.
28. Śleszyński W. Kościół katolicki obrządku bizantyjsko-słowiańskiego (neounia) na ziemiach północnowschodnich II Rzeczypospolitej / W. Śleszyński / /Małe Miasta Religie. Pod redakcją Mariusza Zemło. – Lublin : Supraś, 2006. – 496 s.

СВІТЛИНИ

1. Блаженний свящ. Миколай Чарнецький (1884-1959). З музею свящ. М. Чарнецького при монастирі святого Альфонса. Згромадження Найсвятішого Ізбавителя. м. Львів.

2. Миколай Чарнецький, студент. Станіславів. 1903 р. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Роман Піх ЧНІ

3. Рим. 1904-1905 рр. Єпископи УГКЦ із студентами в Римі. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Роман Піх ЧНІ

4. Рим. 1908 р. Студенти Української Колегії у Римі. Стоять, четвертий праворуч Миколай Чарнецький. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Роман Піх

5. Рукоположені на священників в 1909 р. Станіславів. Історичний вісник Львівської провінції реремптористів. № 1, 2024. 7 (14)

6. Альфонс Лігуорі (1696-1787). Засновник ордену Редемптористів. канонізований Папою Григорієм XVI. Каплиця Монастиря святого Альфонса. Згромадження Найсвятішого Ізбавителя м. Львів.

7. Протоігумен о. Йосиф Схрейверс (1876-1945). Монастир святого Альфонса Згромадження Найсвятішого Ізбавителя м. Львів

8. Збоїска, 1919 р. Новики. Роман Бахталовський, о. Миколай Чарнецький, Григорій Шишкович, Володимир Породко. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Роман Піх ЧНІ

9. Збоїска. 1919 р. Другий ряд. о. М. Чарнецький, о. Домінік Трчка, новик Володимир Породько. Фотоальбом блаж. Миколая Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Роман Піх

10. Збоїска. 26 жовтня 1919 р. Спільнота монастиря. Другий ряд, другий з ліва о. М. Чарнецький. Фотоальбом блаж. Миколая Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Роман Піх

11. Збійска, липень 1922 р. Перша провінційна візитація. Сидить перший ліворуч о. Миколай Чарнецький. Фотоальбом блаж. Миколая Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Роман Піх

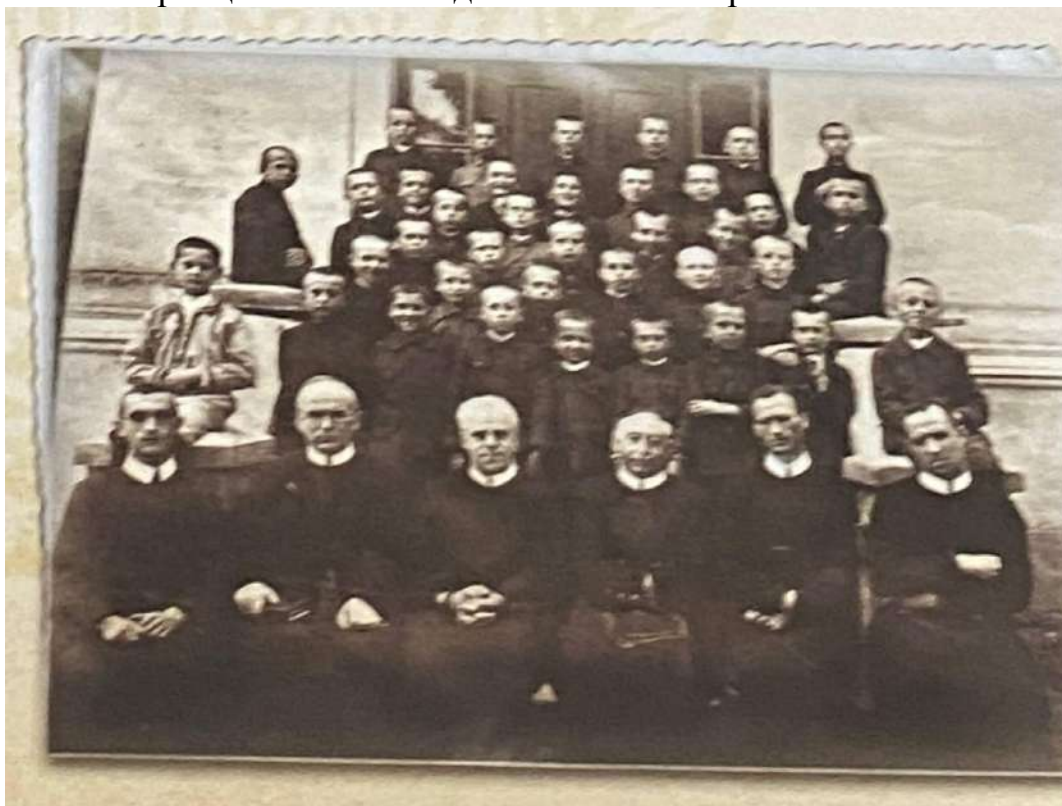
12. Збійска, вересень 1922 р. Спільнота монастиря. Перший ряд, другий справа о. Миколай Чарнецький. Фотоальбом блаж. Миколая Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Роман Піх

13. Збоїска, листопад, 1922 р. Апостольський Візитатор України о. Джовані Дженокі відвідав монастир. О. Миколай Чарнецький, 8 праворуч. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Роман Піх

14. Збоїска, весна 1923 р. Директор, викладачі, економ та учні ювенату. Сидять, третій праворуч о. Миколай Чарнецький. Фотоальбом блаж. Миколая Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Роман Піх

15. Збоїска, червень 1923 р. Провінційна візитація. Перший праворуч о. Миколай Чарнецький. Фотоальбом блаж. Миколая Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Роман Піх

16. Збоїска. 27 січня 1924 р. Відвідини монастиря митрополитом А. Шептицьким. Учні ювенату. Сидять, перший ряд, о. М. Чарнецький другий праворуч. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького. Шлях до святості. Автор о. Піх

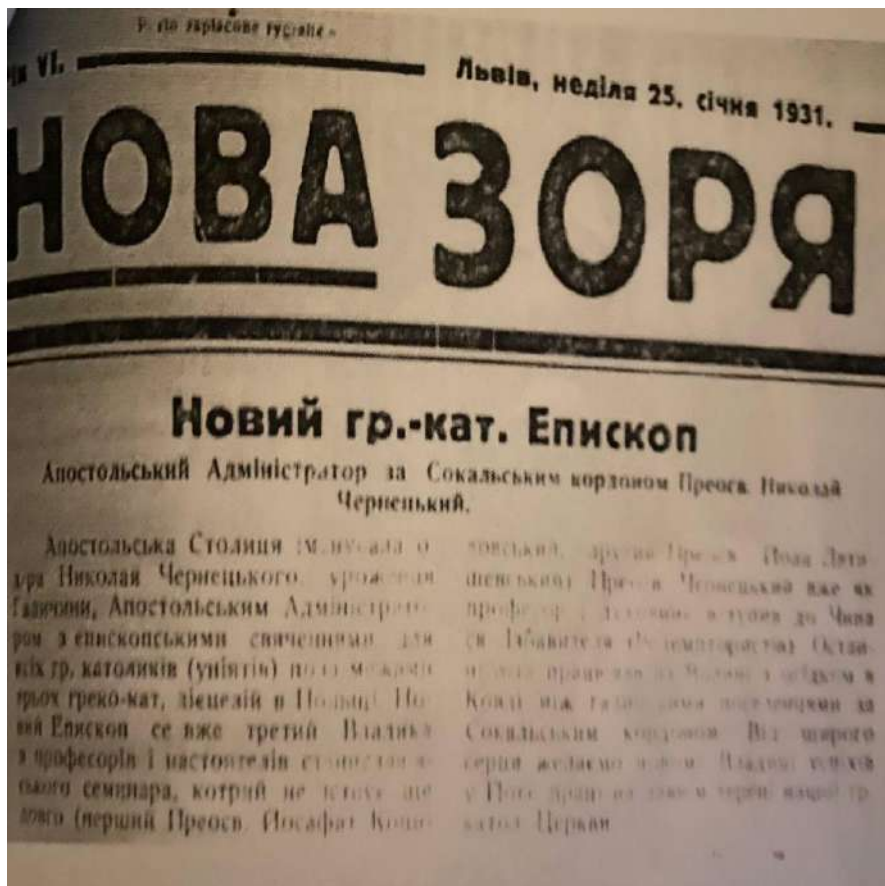
17. Збоїска, вересень 1923 р. Віце протоігумен о. Йосиф Схрейверс з форматорами та новиками. Сидять, о. М. Чарнецький перший праворуч. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Роман Піх

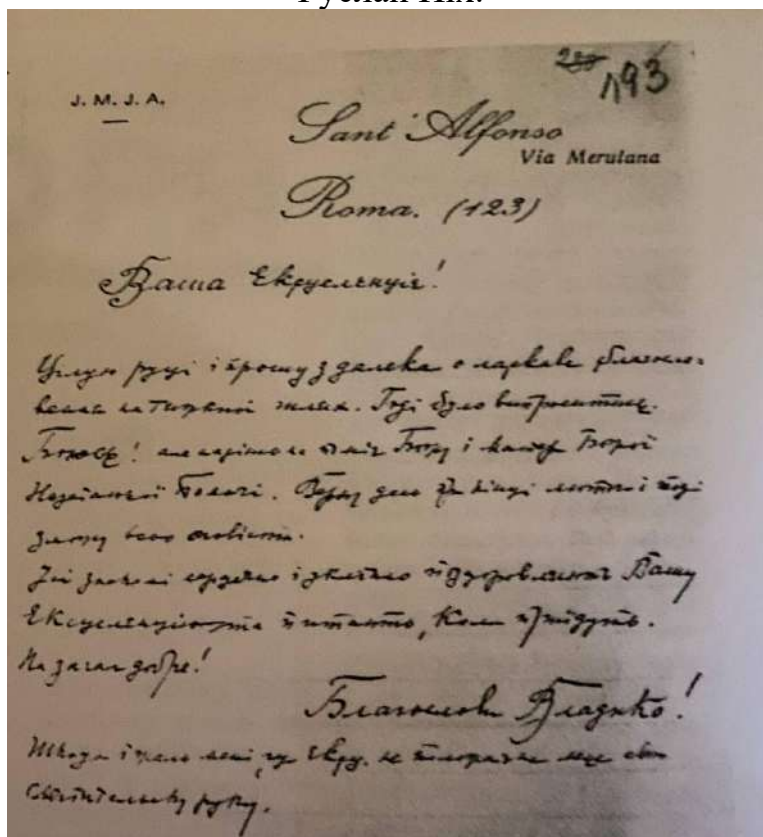
18. Голоско, кінець 1923 р. Віце-протоігумен о. Йосиф Схрейверс з форматорами та новиками. Сидять, о. М. Чарнецький третій праворуч. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Піх

19. Подорож по Волині о. М. Чарнецького. Літо, 1926 р. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Піх

24. Нова Зоря рпублікувала про номінацію о. М. Чарнецького. Історичний вісник № 3. Рік 7 (43). 2024 р. Львівська провінція Редемптористів. Ієромонах Руслан Піх.

25. Лист о. Чарнецького до митрополита А. Шептицького. Рим. Січень 1931 р. Історичний вісник № 3. Рік 7 (43). 2024 р. Львівська провінція Редemptористів. Ієромонах Руслан Піх.

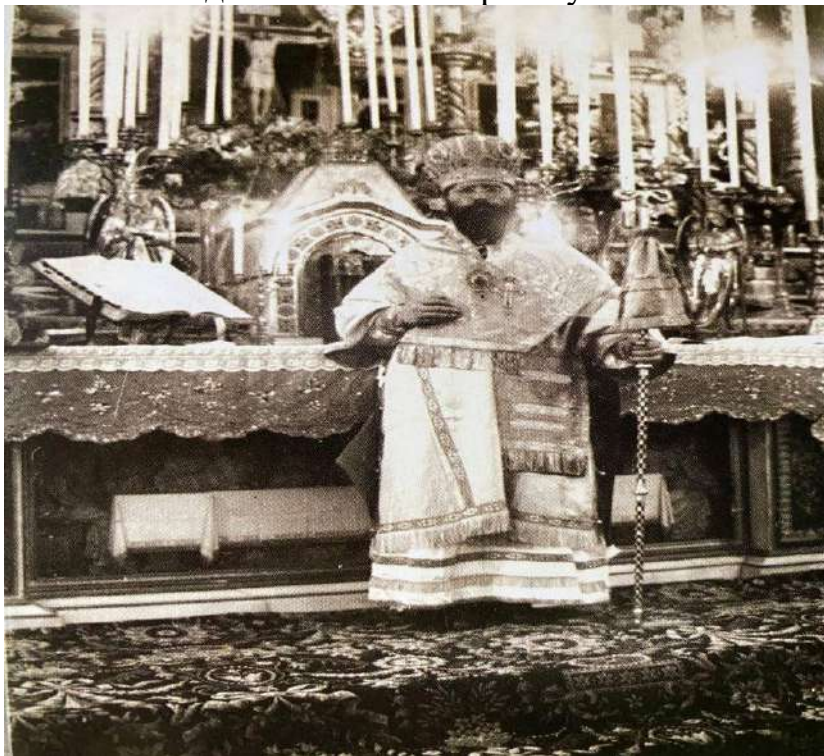
26. Рим, 8 лютого 1931 р. Хіротонія владыки Миколая Чарнецького. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Руслан Піх.

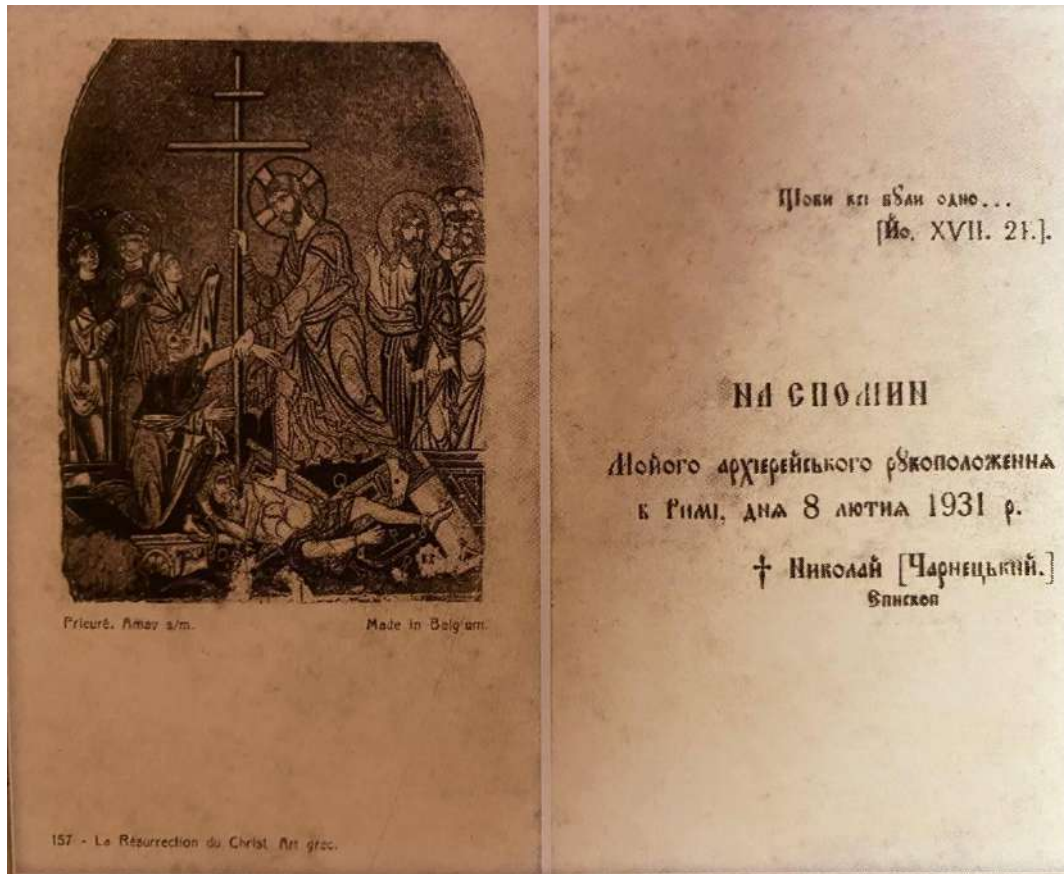
27. Нововисвячений владыка М. Чарнецький, та його святителі- Франціскус Бучіс, Григорій Хомишин, Джованні Меле. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Руслан Піх.

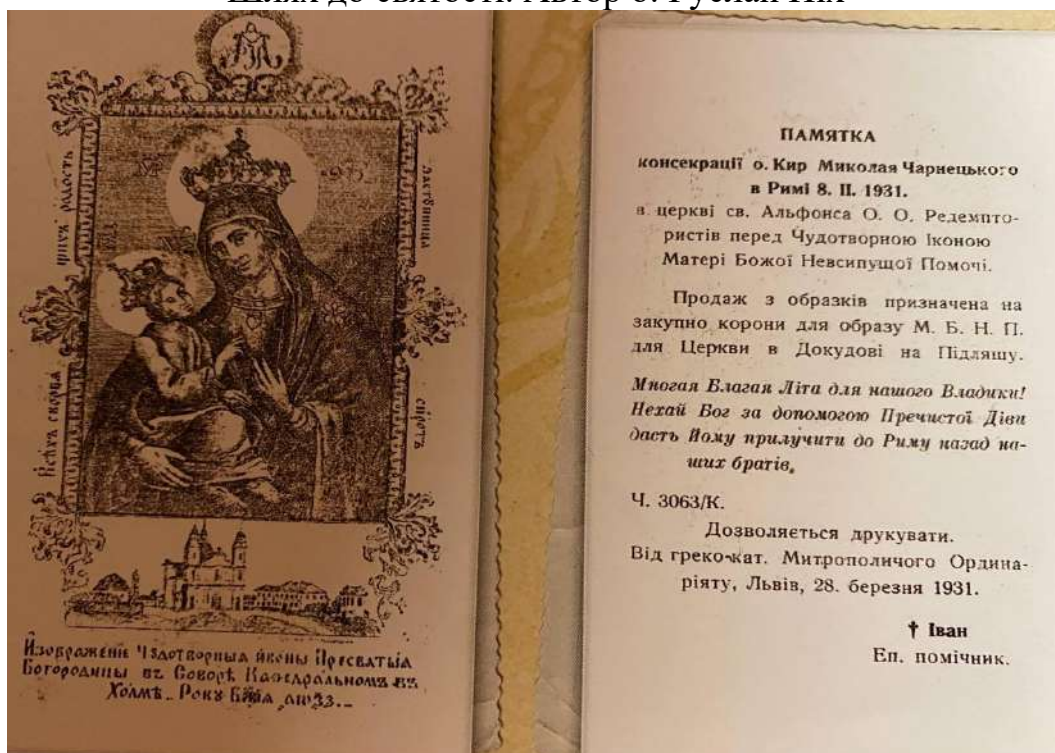
28. Нововисвячений владика М. Чарнецький, та його святителі- Франціскус Бучіс, Григорій Хомишин, Джованні Меле. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Руслан Піх.

29. 8 лютого 1931 р. Владика Миколай Чарнецький. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Руслан Піх

30. Пам'ятки хіротонії владики Миколая. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Руслан Піх

31. Пам'ятки хіротонії владики Миколая. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Руслан Піх

32. Парафія Дубечне. Великдень. Перша візитація вл. М. Чарнецького. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Руслан Піх

33. Парафія Дубечне. Великдень. Перша візитація вл. М. Чарнецького. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Руслан Піх

34. Парафія Заріччя. 16 травня 1931 р. Візитація вл. М. Чарнецького. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Руслан Піх

35. Візитація парафії в Терасполі. Польща, 26 червня 1931 р. вл. М. Чарнецького. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Руслан Піх

36. Підлясся, Білорусь, 20-28 червня 1931 р. Владика М. Чарнецький відвідав унійні парафії. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Руслан Піх.

37. Станіславів, кінець вересня 1931 р. Владика Миколай із Спільнотою монастиря. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Руслан Піх.

38. Дублін, Ірландія, 22-26 червня 1932 р. Під час XXXI Євхаристійного Конгресу. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Руслан Піх.

39. Пінськ, Білорусь, 1 вересня 1932 р. Учасники III Конференції духовенства про церковну Унію. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Руслан Піх.

40. Рим, січень 1935 р. Владика Миколай серед виклачів Папської Колегії. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Руслан Піх.

41. Ченстохова, Польща, 25 серпня 1936 р. Пленарний Синод на Ясній Горі. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Руслан Піх.

42. Суанья, Бельгія, серпень 1932 р. Візит владыки Миколая до Монастиря сестер Редемптористок. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Руслан Піх.

43. Альбертин, Білорусь, 17-23 липня 1933 р. Відвідини дитячої захоронки. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Руслан Піх.

44. Великі Кусківці, 3 вересня 1933 р. Посвячення церкви св. Михаїла. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Руслан Піх.

45. Дубно, 1933 р. Владика Миколай серед викладачів та студентів семінарії в Дубно. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Руслан Піх.

46. Львів, 18 червня 1939 р. Після соборної Архієрейської святої літургії з нагоди ювілею 40 роковин єпископських свячень митрополита Андрея Шептицького. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького.

47. Львів, 18 червня 1939 р. Після соборної Архієрейської святої літургії з нагоди ювілею 40 роковин єпископських свячень митрополита Андрея Шептицького. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького.

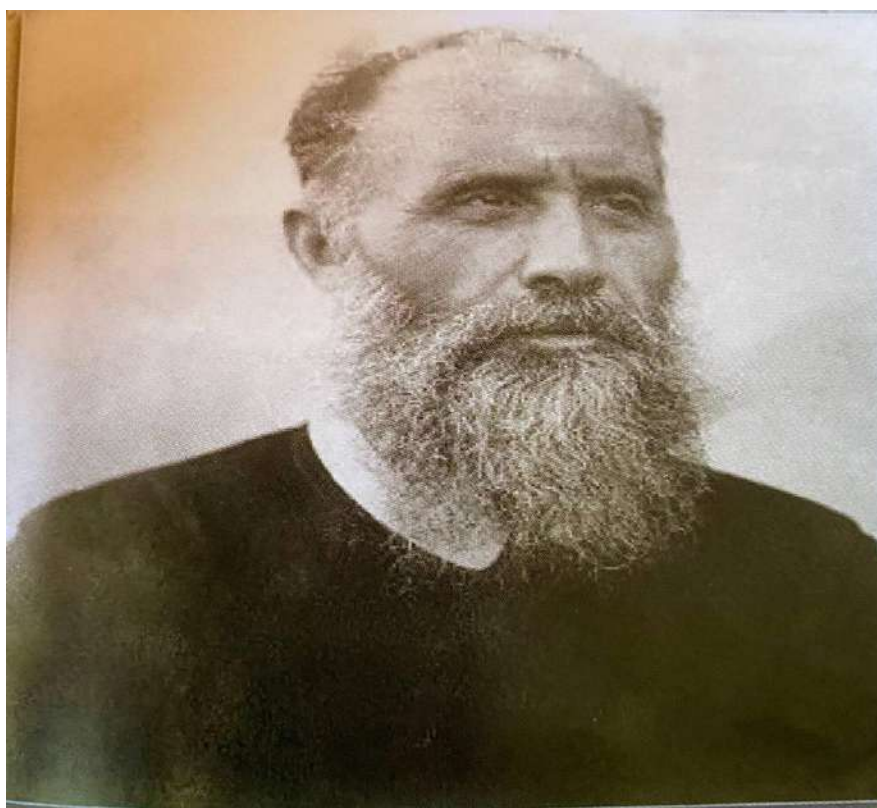
48. Львів, 18 червня 1939 р. Після соборної Архієрейської святої літургії з нагоди ювілею 40 роковин єпископських свячень митрополита Андрея Шептицького. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького.

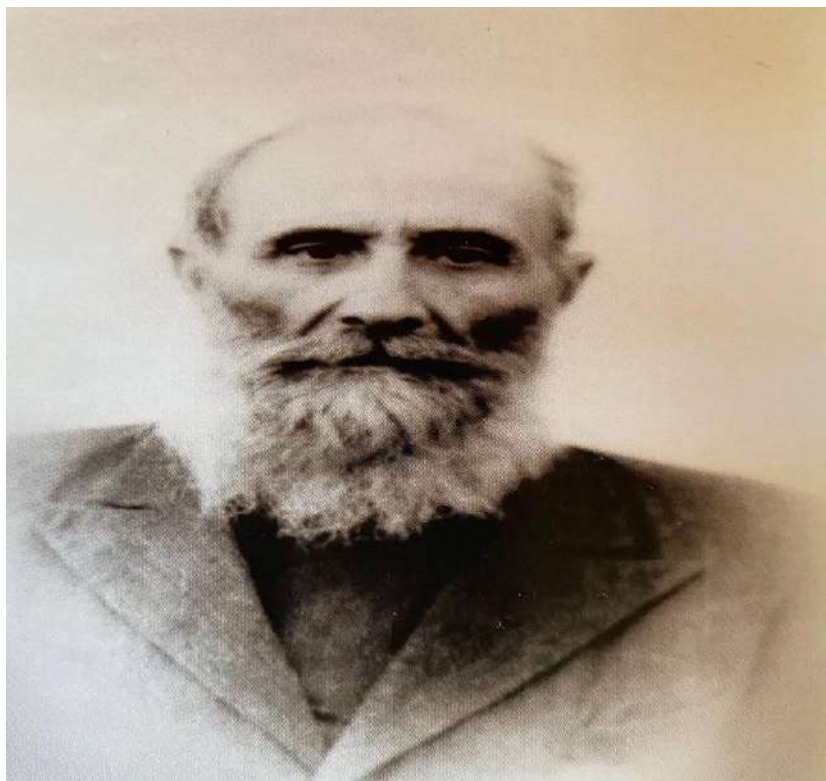
49. Львів. Після священничих свячень. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Руслан Піх.

50. Львів, червень 1942 р. Випуск Львівської семінарії. Владика Миколай Чарнецький, викладач. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Руслан Піх.

51. Львів, 12 квітня 1945 р. Світлина Миколая Чарнецького із кримінальної справи. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Руслан Піх.

52. 1956 р. Владика Миколай після звільнення. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Руслан Піх.

53. Львів, вул. Вечірня 7. Владика Микрлай із сусідськими дітьми. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Руслан Піх.

54. Львів, 4 квітня 1959 р. Похорон вадики Миколая Чарнецького.

55. Львів, 4 квітня 1959 р. Прощання з родиною. Наймолодший брат Іван. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Руслан Піх.

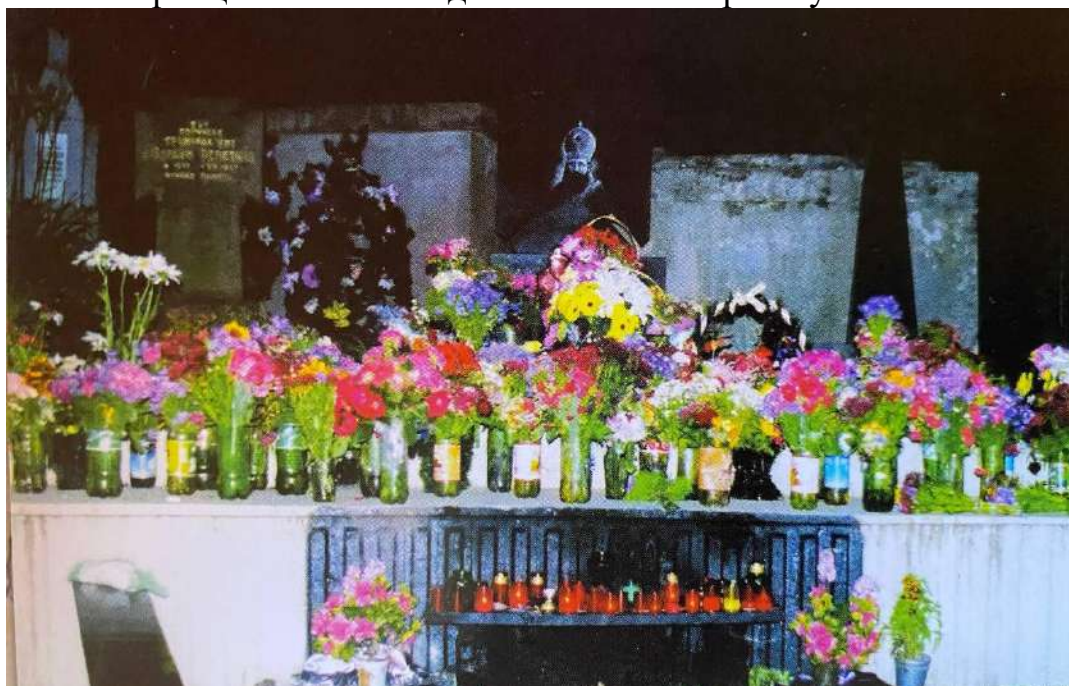
56. Львів, початок 60-х рр. Розбитий надмогильний пам'ятник М. Чарнецького на кульпаківському цвинтарі. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Руслан Піх.

57. Львів, початок 1960-их рр. Надмогильна плита. З обережності написано не єпископ, а отець. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Руслан Піх.

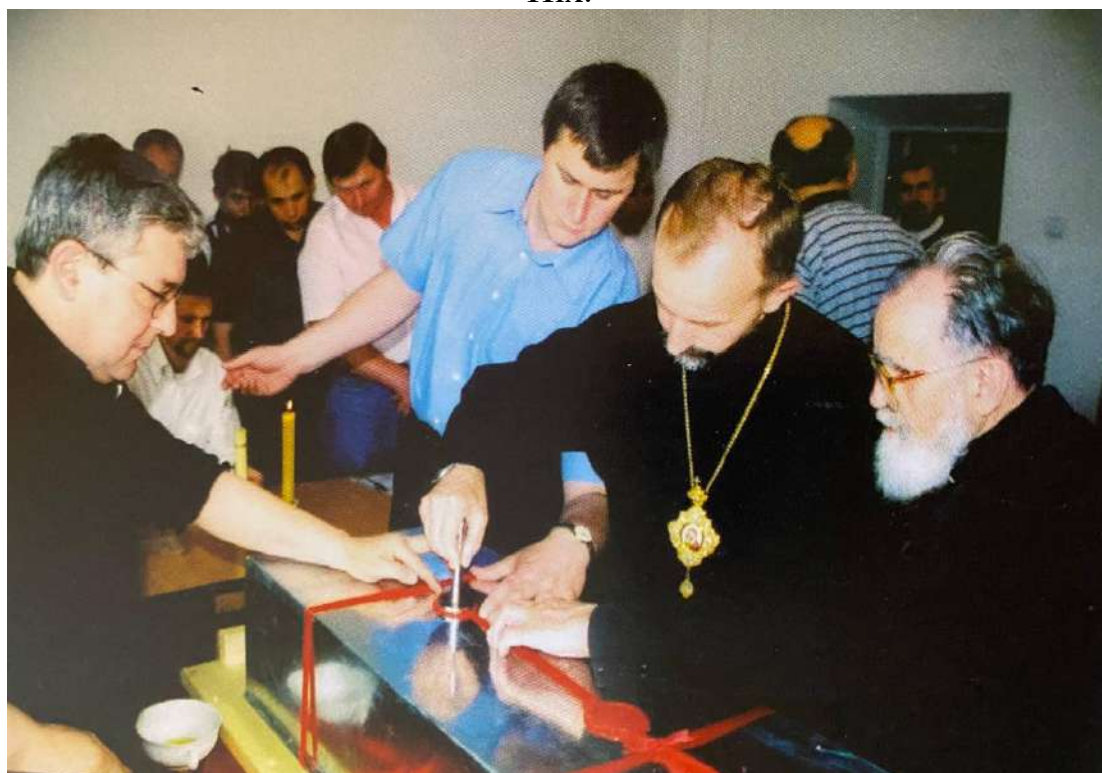
58. Львів, 27 червня 2001 р. Беатифікація Новомучеників. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Руслан Піх.

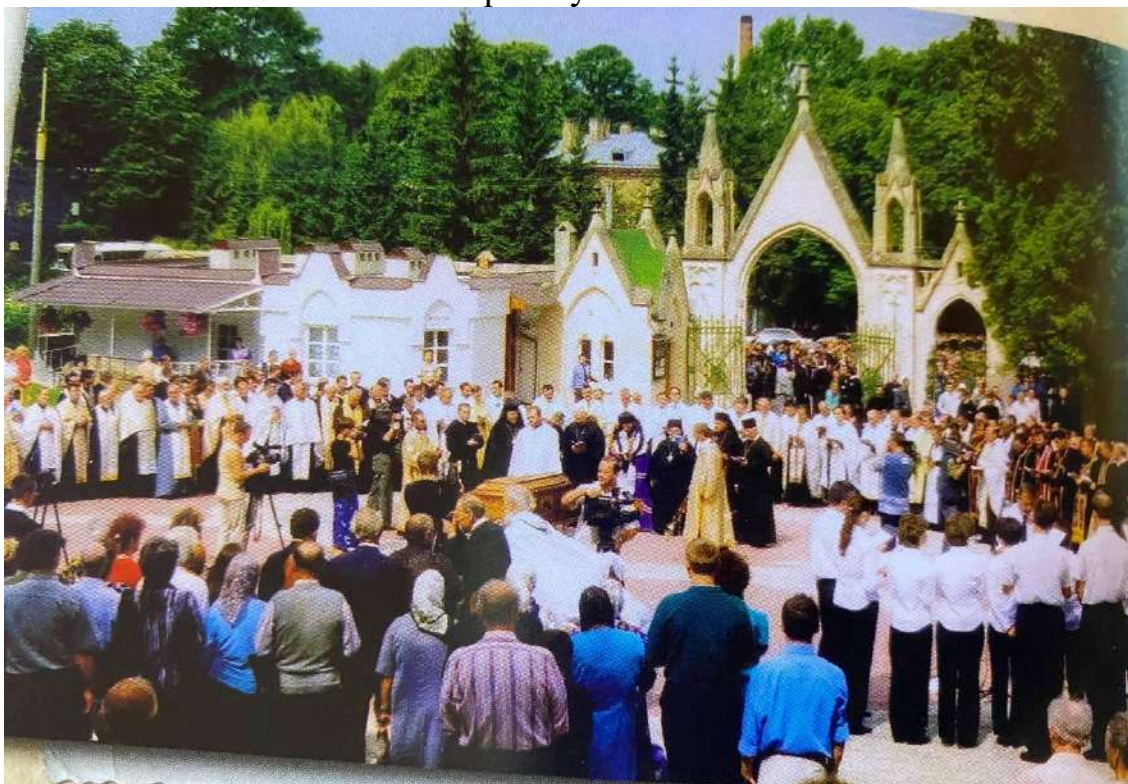
59. Львів, червень 2002 р. Личаківське кладовище. Вигляд могили владики Чарнецького. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Руслан Піх.

60. Львів, липень 2002 р. Тлінні останки вл. Миколая укладені до дерев'яної труни. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Руслан Піх.

61. Львів, липень 2002 р. владика Ігор Возняк опечатує саркофаг блаженного владики М. Чарнецького. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Руслан Піх.

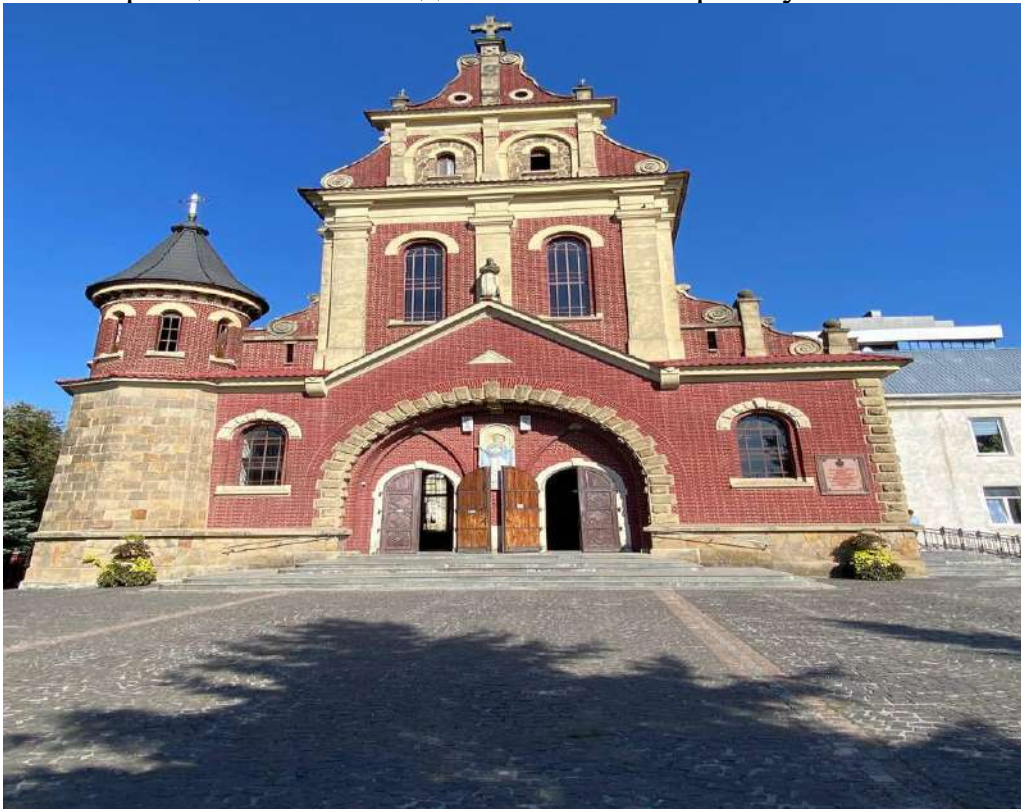
62. Львів, 4 липня 2002 р. Личаківське кладовище. Молебен до бл. свящ. М. Чарнецького перед перенесенням мощей до храму. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Руслан Піх.

63. Львів, 4 липня 2002 р. Личаківське кладовище. Молебен до бл. свящ. М. Чарнецького перед перенесенням мощей до храму. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Руслан Піх.

64. Львів, 4 липня 2002 р. Личаківське кладовище. Молебен до бл. свящ. М. Чарнецького перед перенесенням мощей до храму. Фотоальбом блаж. М. Чарнецького - Шлях до святості. Автор о. Руслан Піх.

65. Львів, 2024 р., вресень. Храм св. свящ. Йосафата. Світлина Жолоб Г.

66. Львів, 2024 р., вересень. Храм св. свящ. Йосафата побудований в 1930 р.
Світлина Жолоб Г.

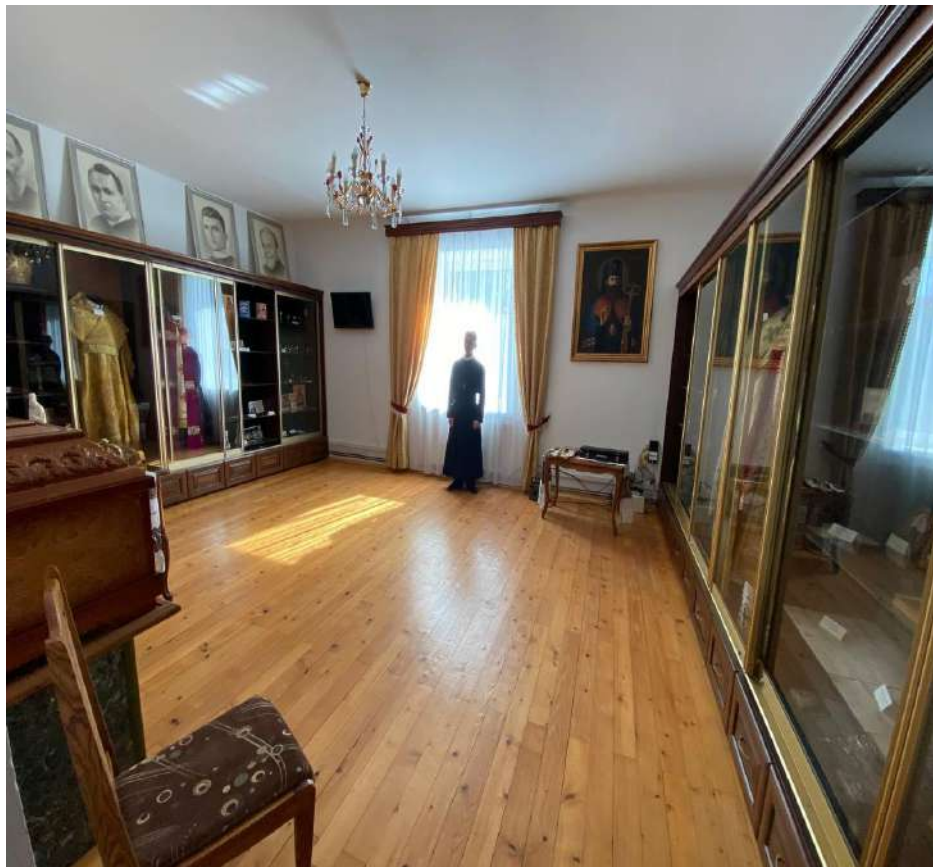
67. Львів, 2024 р., вересень. Моці блаженного владики М. Чарнецького.
Світлина Жолоб Г.

68. Львів, 2024 р. вересень. Бічний престіл у храмі з мощами бл. владики М. Чарнецького. Світлина Жолоб Г.

69. Львів, вересень, 2024 р. Музей свщм. Миколая Чарнецького. Монастир св. Альфонса, згромадження ЧНІ. Світлина Жолоб Г.

70. Львів, вересень, 2024 р. Музей свщм. Миколая Чарнецького. Монастир св. Альфонса, згромадження ЧНІ. Брат Максим Почтаренко, завідувач музеєм
Світлина Жолоб Г.

71. Львів, вересень, 2024 р. Архієрейська мантия бл. Миколая Чарнецького.
Світлина Г. Жолоб

72. Львів, вересень, 2024 р. Архієрейські ризи бл. М. Чарнецького. Музей свщм. Миколая Чарнецького. Монастир св. Альфонса, згромадження ЧНІ. Світлина Жолоб Г.

73. Львів, вересень, 2024 р. Митра бл. М. Чарнецького. Музей свщм. Миколая Чарнецького. Монастир св. Альфонса, згромадження ЧНІ. Світлина Жолоб Г.

74. Львів, вересень, 2024 р. Іконки з митри та вервиця, які знаходилися на бл. М. Чарнецькому під час похорону. Музей М. Чарнецького. Монастир св. Альфонса, згромадження ЧНІ. Світлина Жолоб Г.

75. Львів, вересень, 2024 р. Чаша та покрівці, які використовував бл. М. Чарнецький. Музей М. Чарнецького. Монастир св. Альфонса, згромадження ЧНІ. Світлина Жолоб Г.

76. Львів, вересень, 2024 р. Хрести, які використовував бл. М. Чарнецький. Музей М. Чарнецького. Монастир св. Альфонса, згромадження ЧНІ. Світлина Жолоб Г.

77. Львів, вересень, 2024 р. Архієрейський жезл бл. М. Чарнецького. Музей М. Чарнецького. Монастир св. Альфонса, згромадження ЧНІ. Світлина Жолоб Г.

78. Львів, вересень, 2024 р. Труна, в якій переносили мощі бл. М. Чарнецького. Музей М. Чарнецького. Монастир св. Льфонса, згромадження ЧНІ. Світлина Жолоб Г.

79. Львів, вересень, 2024 р. Чаша, дискос, ложечка, звізда бл. М. Чарнецького. Музей М. Чарнецького. Монастир св. Альфонса, згромадження ЧНІ. Світлина Жолоб Г.

80. Львів, вересень, 2024 р. Шапка, шалик, рукавиці, хусточка бл. М. Чарнецького. Музей М. Чарнецького. Монастир св. Альфонса, згромадження ЧНІ. Світлина Жолоб Г.

81. Львів, вересень, 2024 р. Переносний престіл, отця Євстахія Смаля. Музей М. Чарнецького. Монастир св. Альфонса, згромадження ЧНІ. Світлина Жолоб Г.

82. Львів, вересень, 2024 р. Переносний престіл, отця Євстахія Смаля. Музей М. Чарнецького. Монастир св. Альфонса, згромадження ЧНІ. Світлина Жолоб Г.

83. Львів, вересень, 2024 р. Літургійні речі, які використовували редемптористи під час підпілля. Музей М. Чарнецького. Монастир св. Альфонса, згромадження ЧНІ. Світлина Жолоб Г.

84.

Львів, вересень, 2024 р. Літургійні речі, які використовували редемптористи під час підпілля. Музей М. Чарнецького. Монастир св. Альфонса, згромадження ЧНІ. Світлина Жолоб Г.

85. Львів, вересень, 2024 р. Літургійні речі, які використовували редемптористи під час підпілля. Музей М. Чарнецького. Монастир св. Альфонса, згромадження ЧНІ. Світлина Жолоб Г.

86. Львів, вересень, 2024 р. Реліквіарій де зберігаються мощі бл. М. Чарнецького. Музей М. Чарнецького. Монастир св. Альфонса, згромадження ЧНІ. Світлина Жолоб Г.

87. Львів, вересень, 2024 р. Каплиця монастирська де зберігаються мощі бл. М. Чарнецького. Музей М. Чарнецького. Монастир св. Альфонса, згромадження ЧНІ. Світлина Жолоб Г.

88. Львів, вересень, 2024 р. Блаженний Миколай Чарнецький. Музей М. Чарнецького. Монастир св. Альфонса, згромадження ЧНІ. Світлина Жолоб Г.

*Стаття надійшла до редакції: 09.01.2025 р.
Стаття рекомендована до друку: 23.01.2025 р.*